ANDREEA RUSSO
AMINTIRI DIN VIITOR

ANDREEA RUSSO

AMINTIRI DIN VIITOR

bestseller

Editor: Ion Bargan
Redactor: Lucia Țurcanu
Foto copertă: Alex Iordache
Design copertă: Ina Moroșanu
Tehnoredactare: Ina Moroșanu

© Andreea Russo
© Editura Bestseller

Descriere CIP a Camerei Naționale a Cărții
Russo, Andreea.
Amintiri din viitor / Andreea Russo. – Chișinău: Editura Bestseller, 2015
(Tipogr. „Bons Offices"). Vol. 1. – 2015. – 136 p.

ISBN 978-9975-3093-5-6.
821.135.1(478)-3
R 95

ISBN 978-9975-3093-7-0 (eBook)

În memoria lui VladiMir Proca.
Mereu în amintirile mele.

CUVÂNT-ÎNAINTE

Andreea Russo debutează în literatură cu o utopie, un lucru mai rar la noi. O utopie în care personajul principal, Mir, își cunoaște viitorul și asta îi schimbă întreaga viață. Ceea ce știe e ca o oglindă pentru ceea ce trăiește. Dar, cu toate că este un vizionar și se poate plimba prin viitorul său, nu-și folosește știința și arta în scopuri malefice și diabolice. Nu încearcă să-i subjuge, să-i îngenuncheze și să-i domine pe ceilalți, iar utopia Andreei nu se transofrmă într-o distopie. Mir nu devine un mic demon. E un personaj luminos, pentru care bucuria de-a

trăi în prezent nu și-a pierdut valoarea. Chiar dacă știe ce va fi peste ani, acesta nu se uită la apropiații săi de sus.

Utopia Andreei Russo mai e și un roman despre copilărie și adolescență. Adică e un roman al formării, un Bildungsroman.

Utopia Andreei Russo este bine structurată, bine închegată și bine scrisă. După ce am citit-o, mi-am dat seama că Andreea Russo este o scriitoare foarte promițătoare, cu un mare viitor în față. Din viitor este și această carte a ei. Chiar dacă nu am capacitățile lui Mir, sunt sigur că, în timp, Andreea se va impune ca scriitoare și va deveni o voce importantă.

Dumitru Crudu
prozator, poet și dramaturg

Dacă toți tind spre vest, eu merg spre est.

DEFINIȚIA NORMALITĂȚII

Totul în viața lui părea normal. Cu excepția lui. E complicat să ai șapte ani și toți din jur să discute despre anormalitatea ta. Te întrebi: „Ce înseamnă să fii normal?". A căutat mult timp răspunsul, mulți copii ar fi renunțat după două ore, el nu s-a dat bătut nici după douăzeci de ani. Își respecta întrebarea, pentru că se respecta pe sine, nu putea renunța la el însuși. Teoria pe care a dedus-o la vârsta de șapte ani e foarte simplă: „Dacă eu sunt anormal, iar normalul e același anormal, însă total invers, rezultă că răspunsul îl găsesc chiar în mine, mai exact,

în ceea ce îmi lipsește". Examinându-și corpul și comparându-l cu ale celor din jur, a constatat că fizic este normal. Îl tachina zilnic pe domnul Donald, majordomul casei, cu întrebări:

— Domnule Donald, fiți amabil, ce culoare are cerul?
— Albastru, domnișorule.
— Iar nucul de lângă lac ce culoare are?
— Verde, domnișorule.
— Bine, atunci fiți amabil și-mi spuneți, ce formă are mingea?
— Sferică, domnișorule.
— Dar fața unui cub ce formă are, domnule Donald?
— Pătrată. Dar, domnișorule, de unde cunoașteți dumneavoastră geometria?
— Cum de unde? Am să o studiez când am să împlinesc opt ani, domnul Frank mă va învăța.
— Cine e domnul Frank?
— Dascălul meu. Peste trei luni are să

vină să mă învețe o mulțime de lucruri pe care deja le cunosc.

— Domnișorule, de unde cunoașteți că anume acest domn vă va fi dascăl?

— Cum de unde? Din viitor.

Domnul Donald i-a zâmbit înspăimântat și a plecat mormăind sub nas: „E anormal copilul ăsta".

Înţelegând că percepe formele și culorile ca orice om normal, a răsuflat ușurat, și-a zis că nu e într-atât de gravă anormalitatea lui. În fine, spre binele său, nu-și putea da seama cât de dramatică putea să fie aceasta.

Peste trei luni, domnul Frank le păși pragul casei. Mir știa exact ora la care va veni dascălul. Toată dimineața a tot umblat prin casă.

— Mamă, la ora 9 și 27 de minute va sosi domnul Frank, te rog să fii pregătită pentru a-l întâmpina.

— Mir, domnul Frank a zis că va veni la ora 10.

— Mult stimată Mamă, la ora 9 și 27 de

minute vă aștept în fața ușii de la intrare.

A bătut cu piciorul în podea, s-a întors la 180 de grade și a pășit cu capul ridicat. Se simțea matur. Îndrăzneala lui și încrederea în sine erau admirate de toți, iar lui îi plăcea să fie admirat.

La ora 9 și 26 de minute Mir stătea în pragul casei cu o ținută dreaptă și o față serioasă. Își aștepta dascălul. Mir știa cine vine la el. Domnul Frank nu știa la cine vine. Zgomotul automobilului l-a făcut nespus de mândru: iar a avut dreptate, iar doamna Mev încă nu coborâse.

Din automobil s-a arătat un domn de aproape 60 de ani, de statură mijlocie, chel, cu o față plină de riduri.

— Bine ați venit, domnule Frank, vă așteptam cu nerăbdare.

— Bine v-am găsit, domnișorule.

— Domnule Frank, vă cer iertare, credeam că veți veni la ora 10.

— Mamă, doar ți-am zis că va sosi la 9 și 27 de minute, mereu îmi ignori

cuvintele.

— Nu vă faceți griji, doamnă Mev.

Domnul Frank avea multe întrebări referitor la comportamentul bizar al lui Mir, însă a știut întotdeauna să nu-și afișeze gândurile.

În ziua de azi și cerul e fățarnic.

NU ȘTII CĂ ȘTIU

În acea zi Mir îl aștepta pe domnul Frank în bibliotecă. Știa când are să intre pe ușă, dar chiar și știutorii sunt nerăbdători. Dintre toate amintirile sale din viitor, dialogul acesta îi era cel mai drag și ardea de nerăbdare să-l trăiască, nu doar să și-l amintească:

— Bună ziua, domnișorule, să înțeleg că m-ați așteptat.

— Bună ziua, domnule Frank, să înțeleg că m-ați căutat?

— De ce credeți că v-am căutat?

— Din motiv că m-ați găsit.

— Domnișorule, sunteți un copil inteligent.
— Îndrăznesc să vă corectez, sunt un copil anormal!
— Sunteți sigur că sunteți anormal?
— Nu. Eu mă consider normal.
— Atunci de ce folosiți adjectivul respectiv pentru a vă caracteriza?
— Pentru că toți fac așa.
— Și de când cuvintele celor din jur vă afectează atât de tare?
— De azi nu mă mai afectează.

Domnul Frank zâmbi. Se apropie de geam și privi îngândurat afară, Mir îl înțelegea, probabil nu e ușor să asimilezi un dialog proaspăt.

— Domnișorule, poate doriți să facem o plimbare până la lac?
— Nu sunt împotrivă, doar că în curând va începe să plouă.
— Straniu, cerul e senin.
— Domnule Frank, în ziua de azi și cerul e fățarnic.

Au ajuns în tăcere la lac, s-au așezat pe o bancă. Domnul Frank admira natura, Mir simțea că domnul Frank nu știe cum să reia dialogul, de aceea l-a îndemnat el:

— Povestiți, domnule Frank.

— Ce să povestesc?

— Istorioara despre băiatul care știe, dar nu știe că știe.

— De unde știți despre istorioara asta?

— Domnule Frank, eu știu, dar dumneavoastră nu știți că eu știu.

— Mi-e greu să înțeleg.

— Nimic în lumea asta nu e greu de înțeles.

— De mult nu m-am simțit elev.

— În cazul nostru, relația dascăl-elev va exista doar pentru cei din jur. Noi suntem prieteni.

Domnul Frank rămase nedumerit. Răsuflă adânc și tăcu. Nu ai ce să răspunzi când nu știi răspunsul, iar dascălul prefera să tacă decât să umple golul cu nimicuri.

Imediat ce căzu prima picătură de ploaie

pe apa lacului, pe fața lui Mir se contură un zâmbet triumfător. Pentru el, totul era un joc, prezicerea unor banalități era divină, reușea să șocheze oamenii prin exactitate, iar Mir se amuza pe seama nedumeririi lor.

— Domnișorule, cu dumneavoastră e imposibil să te plictisești.

— Știu.

— Eu știu că știți.

UN DIALOG PRESUPUS

— Domnule Frank, nu mai pot să amân această discuție, sunt sigură că aveți să-mi puneți o mulțime de întrebări.
— Aveți dreptate, doamnă Mev, presupun că am nevoie de unele explicații.
— Mir e un băiat isteț și neobișnuit. Din primul an a băgat spaima în noi, avea doar șapte luni când a început să vorbească. Și nu rostea doar silabe sau cuvinte scurte, ci propoziții întregi. Am rămas fără inimă când a arătat cu degetul spre oglindă și a zis că a doua zi aceasta se va sparge, lucru care s-a și întâmplat. La patru ani, a prezis

moartea câinelui nostru. Până azi mă trec fiori. Domnule Frank, eu mă tem de propriul fiu.

— Dar, doamnă, nu cred că e cazul să vă fie frică de el, deși chiar are tendința să-i șocheze pe cei din jur. Cred că pentru el e doar o joacă, fiindu-i străine dramele acestei lumi.

— Sunt confuză, nu îndrăznesc să-l înscriu la școală, dar nici să-l lipsesc de studiile universitare nu ar fi corect. Trebuie pregătit pentru viață, iar de una singură nu sunt în stare să fac acest lucru, de aceea am apelat la dumneavoastră.

— Îndrăznesc să întreb dacă nu tocmai domnișorul a fost cel care a insistat să-i fiu dascăl?

— Așa a fost.

— Copilul trebuie ajutat, probabil e mai speriat decât noi toți.

— Să înțeleg că sunteti de acord să vă ocupați de el?

— Da, sunt de acord.

Am ajuns într-o lume paradoxală, o lume în care, în pofida faptului că putem auzi, vedea și vorbi, suntem surzi, orbi și muți.

DOMNUL FRANK

Copilăria și adolescența lui Mir sunt marcate de prezența domnului Frank. Mir învăța de la el mereu. Chiar și în timpul unei simple plimbări, domnul Frank reușea să-l învețe ceva. Acesta îl îndemna pe Mir nu doar să privească natura, ci și să o vadă: „Învață-te să vezi lumea din jur, căci doar așa vei reuși să înțelegi cum arată viața. Oamenii sunt într-atât de egoiști, încât se privesc doar pe ei. Niciodată nu ascultă, doar așteaptă ca interlocutorul să-și sfârșească gândul, pentru a se exprima ei. Vorbesc despre ceea ce îi interesează doar pe ei. Am ajuns

într-o lume paradoxală, o lume în care, în pofida faptului că putem auzi, vedea și vorbi, suntem surzi, orbi și muți".

L-a învățat că oamenii ajunși undeva te ajută mai puțin decât oamenii simpli:

— Acolo, sus, în vârful muntelui e mai rece. Dacă vrei să ajungi în vârf, niciodată nu aștepta că cineva îți va întinde mâna, mai curând vei fi împins înapoi.

— Dar de ce?

— În vârf e puțin spațiu, nimeni nu vrea să-și cedeze locul și să cadă.

După asemenea cuvinte, Mir medita zile întregi în tăcere. Medita mereu la viață, iar aceste gânduri se transformau în dialoguri pline de emoții:

— Domnule Frank, uneori, când am câte o amintire din viitor și mă văd matur, observ în oglindă un chip trist. Nu înțeleg din ce motiv, pe an ce trece, chipul meu din oglindă devine din ce în ce mai trist. Am unsprezece ani și mă tem cumplit de viață, de maturitate.

Privesc fața dumneavoastră. Harta ridurilor de pe ea are forma tristeții. Oare acesta e prețul pe care îl plătește omul? Jertfește un chip frumos pentru a căpăta înțelepciune? Un copil e frumos și naiv, un bătrân e urât și înțelept. E tristă soarta mea, domnule Frank. Dacă un om normal, ajuns bătrân, își poate aminti de el copil, eu sunt lipsit de această fericire. Sunt lipsit de trecut.

— Copile scump, pui întrebări greșite. O întrebare corectă ar suna astfel: „Ce trebuie să fac pentru a evita amărăciunea de pe chipul meu?". E o întrebare pe care ajungi să ți-o pui prea târziu, căci omul are tendința să se obișnuiască și cu cea mai insuportabilă durere.

— Viața o înțelegi doar după ce o trăiești, la fel cum ai urca un munte, înțelegi cum e să ajungi în vârf doar după ce ai parcurs traseul.

— Corect.

— Soarta tragică e atât de familiară pentru o bună parte din oameni, pentru că cei ajunși în vârf nu-i ajută pe cei de jos?
— Înălțimea vârfului e diferită pentru fiecare, traseul e diferit, dar și noi, oamenii, suntem diferiți. Această diferență ne face într-atât de asemănători, încât trăim aceeași soartă tragică.
— Nu înțeleg nimic.
— Adesea cel mai bun răspuns e neînțelegerea.

A învățat să prețuiască prezentul, singurul moment în care suntem în stare să fim stăpâni pe propriul destin.

JOCUL PREFERAT

Mir a fost un copil apatic. Era plictisit de propria viață. Refugiul său erau amintirile din viitor, cu care a învățat să se joace iscusit. Închidea ochii și își amintea în detalii aceeași zi din calendar doar că peste un an. După care se întreba cum au evoluat lucrurile de s-au produs asemenea schimbări radicale în viață. Pentru a juca cinstit, refuza să-și amintească anul care urma. Desigur, îi era greu să renunțe la amintiri. Omul nu e în stare să-și șteargă trecutul, iar Mir, om fiind, nu era în stare să-și ignore viitorul. Consecințele acestui joc erau cumplite,

dar jocul reușea să îl apere de plictiseală.

Acest joc l-a învățat că viața nu e într-atât de scurtă după cum strigă toți pe la colțuri, aceasta are puterea de a schimba radical omul cu ajutorul unui simplu moment, care poate dura doar șapte minute.

Mir se simțea diferit, străin, așa cum erau, de altfel, și toți cei din jur. Urmărea smerit cum principiile ajung praf și cenușă, cum acel „niciodată" devine „zilnic". Prietenii ajung dușmani, dușmanii prieteni, dar cel mai tare îl durea când descoperea dispariția unor sentimente puternice, care păreau veșnice.

Compara viața cu o odaie formată din patru pereți, lipsită de geamuri și ușă. O odaie goală, în care mereu aceiași pereți își schimbă locul, fără a modifica peisajul în ansamblu. Astfel realiză că și ochii te mint în lumea dată.

Partea bună a acestui joc e faptul că Mir a învățat să prețuiască prezentul, singurul moment în care suntem în stare să fim stăpâni pe propriul destin.

Din cea mai cumplită durere se naște divinul.

ZIUA NEAGRĂ

Relația dintre Mir și noapte a însemnat întotdeauna detestare reciprocă. Toată ura din el era îndreptată asupra nopții. Pe an ce trecea, insomniile-i deveneau din ce în ce mai frecvente, totul se explica prin faptul că îi era frică de dimineți. Această fobie a sa putea fi descrisă printr-un singur cuvânt – „dimineața".

De fiece dată când se trezea, nu știa cine este, unde se află, nu sesiza viața, asemenea unui copil căruia nu i s-a oferit posibilitate să descopere treptat lumea. Noaptea era ca un pântece de femeie din care ieșea spre di-

mineață, iar dimineața aducea viața dăruită de noapte.

Deschidea ochii și scotea sunete ca un copil care abia a văzut lumina zilei, descoperea culori ce îl înspăimântau, forme care se mișcau și sunete care atacau. Dădea din mâini și picioare pentru a se apăra, urla ca un om sfâșiat de fiare, și doar atunci când cineva îl îmbrăţișa, simțind apărare și siguranță, se calma.

În fiecare dimineață, scenariul se repeta. Pentru a se restabili și a reveni la normal, avea nevoie de câteva ore. Învăța să meargă, să vorbească, să audă, să gândească... Să trăiască zi de zi, dimineață de dimineață. Secvențele din viitor îl înnebuneau, el neînțelegând de ce în oglindă arăta ca un copil, iar în amintiri se vedea un bărbat matur.

Până să apară domnul Frank, dădaca lui, doamna Tess, trecea împreună cu el prin acest infern. Aceasta avea răbdare îndeajuns cu acel copil abia apărut pe lume. Mir nutrea o iubire enormă față de ea, considerând-o

adevărata lui mamă, căci ea era cea pe care o găsea în fiecare dimineață alături, cea care, printr-o mângâiere, reușea să-l apere de propria neștire.

Coșmarul nu se oprea aici. Erau dimineți în care era incapabil să însușească ceva, dimineți care îl blocau într-un prezent într-atât de străin, încât își dorea să nu mai simtă nimic. Ziua neagră, așa numea Mir astfel de zile. Zile în care era lipsit de orice amintire, lipsit de trecut și de viitor. Un tunel negru, pe care traversându-l nu depista nimic în afară de un negru infinit. Era o simplă bucată de carne ce tremura și plângea continuu, iar în loc de sânge prin venele sale curgea groază...

Într-un moment, doamna Mev nu mai suportă aceste scene și-l trimise pe Mir, împreună cu domnul Frank și doamna Tess, să locuiască în casa din pădure. Anii cei mai frumoși din viața lui au fost trăiți acolo. Anume atunci, Mir a înțeles că din cea mai cumplită durere se naște divinul.

CĂSUȚA DIN PĂDURE

Avea unsprezece ani când s-a mutat în căsuța din pădure. Era mijloc de primăvară. Natura bucura ochiul, iar el știa că timp de șase ani acel loc îi va fi casă. Era mulțumit de viață. Îi plăcea că locuiește împreună cu oamenii care îl înțelegeau perfect.

La vreo șase kilometri depărtare de casă era un lac imens. Pe malul acestui lac s-au născut multe dialoguri dintre Mir și domnul Frank. Prin apropiere nu erau alte case, iar pădurea părea ca din povești. Cărările se pierdeau sub iarba verde, copacii se înălțau

spre cer, iar liniștea te adormea.

Casa era spațioasă, cu o bibliotecă imensă în care Mir prefera să se piardă ore întregi. Aceasta avea ferestre mari și pereți albi. Nu era o casă luxoasă precum cea a mamei sale, însă era foarte comodă și familiară. Anume aici, Mir a cunoscut adevăratul sens al cuvântului familie.

— Mir, vino să mâncăm.

— Da, mamă, vin.

— Cum m-ai numit? a întrebat uimită doamna Tess.

— Mamă.

— Mir, dar eu nu sunt mama ta.

— Pentru a fi mama unui copil nu e suficient să-l naști.

Doamna Tess nu i-a răspuns nimic, dar avea ochii plini de lacrimi. De atunci, Mir a numit-o mamă.

LA LAC

Scopul urmărit de domnul Frank era să-l pregătească pe Mir nu atât pentru universitate, cât pentru a supraviețui printre oameni. Trebuia să nu mai rostească frazele sale prezicătoare, să nu uite nicio clipă cine este, să țină piept dimineților și zilelor negre. Domnul Frank a folosit metode drastice pentru a-și atinge acest scop. Prima lui decizie a fost să-i interzică doamnei Tess să stea cu Mir dimineața. Așadar, Mir rămânea singur față în față cu infernul. Adesea suferința lui era atât de mare, încât fugea prin pădure și țipa, cădea

pe jos, speriindu-se de o simplă frunză. Apoi, odată cu apariția unor amintiri din viitor, se calma și începea să deslușească lucrurile. Peste ceva timp, seara, înainte de culcare, Mir începu să se lege de pat, iar pe tavan își scrise cu litere mari: „Caută răspuns în amintiri". Când se trezea țipând, stăpânit de frică, fraza nu avea niciun efect. Dar omul, în cele din urmă, obosește și se calmează, apoi creierul, involuntar, își începe munca. A avut nevoie de patru ani de infern până a învățat să se trezească normal. Totul se datorează deprinderii, pur și simplu s-a obișnuit să vadă aceeași frază, același tavan, același corp legat de pat.

Următorul pas pe care l-a făcut domnul Frank a fost și mai teribil. Acesta îl ducea pe Mir la lac, unde îl urca într-o barcă mică și lăsa barca la mijlocul lacului. Fără vâsle, mâncare sau apă.

— Domnule Frank, ce faceți?

— Te învăț să supraveți̦uiești.

— Nu e o metodă rațională!

— Crezi tu?
— Sunt sigur. Dumneavoastră știți că eu nu pot să înot?!
— Știu.
— Atunci...?
— Învață-te să te descurci singur. Sau crezi că toata viața eu și doamna Tess te vom dădăci? Să-ți dezvălui un secret: nimeni nu are nevoie de tine, nimeni niciodată nu te va ajuta, și singurul om pe care te poți baza ești chiar tu. Mi-ai zis că vrei să trăiești ca orice om normal și să duci o viață normală, păi, primește această viață normală, iar în caz că nu-ţi convine ceva, fii bun și leagă-ți o piatră de gât și du-te dracului!

De la barcă până la mal erau vreo 80 de metri. Era ireal să ajungă fără vâsle. S-a încăpățânat. A stat zile întregi fără să miște un deget. A suportat ploaia, vântul și soarele. Îi venea să urle, se revolta împotriva acestui

adevăr, credea că e o exagerare, că lumea nu poate fi într-atât de dură, dar nimeni nu venea să îl ajute. Seară de seară, era luat acasă după o zi petrecută în gol. Într-un moment, în timp ce doamna Tess aranja masa, Mir o întrebă:

— De ce nu vii să mă ajuți? Sau chiar nu îți pasă de mine?

— Nu am cum să te ajut.

— Cum adică nu ai cum? Ce-i cu prostiile astea?

— Domnul Frank se opune morțiș, iar eu sunt fără putere în fața lui.

Auzind asemenea vorbe, Mir a înţeles că într-adevăr nu va fi ajutat de nimeni. A doua zi, a urcat smerit în barcă, dar în cap avea un plan. Era naivă ideea de a încerca să înoate 80 de metri, să ia pe furiș niște vâsle, și nici vestă de salvare nu avea.

În acea noapte nu a închis un ochi, a fugit până la lac și a început să studieze barca domnului Frank. A desfăcut motorul, căci barca domnului Frank era cu mult mai

avansată decât a lui, apoi a făcut așa încât motorul să reziste cel mult 5 metri. În dimineața următoare, la 5 metri depărtare de mal, barca s-a oprit. Domnul Frank a tot încercat să repare motorul, dar nu a reușit. Mir nu a rostit un cuvânt, i-a zâmbit și a sărit din barcă, înotând cei 5 metri până la mal. Domnul Frank nu știa să înoate și din acest motiv deja el era cel care stătea fără ajutor în barcă. La mal, Mir a așteptat șase ore, apoi a luat vâslele și barca și a înotat până la el:

— În lume există oameni care vor sări în ajutor, care vor face ceva de dragul altui om. Sunt de acord cu ideea că întotdeauna trebuie să ne bazăm doar pe noi, dar uneori suntem capabili să ne ajutăm, căci nu în zadar trăim într-o societate umană.

Rostind aceste cuvinte, Mir a întins o mână către domnul Frank și au pornit împreună spre mal.

PORTRETUL MORȚII

Visele lui Mir erau compuse din secvenţe de amintiri, dialoguri, oameni, străzi, priviri din viitor. Avea vise bune, dar și coșmaruri, mai era ceva normal în el totuși. Unul din acele coșmaruri arăta astfel:

Se afla într-un labirint împreună cu doamna Tess, el știa unde e ieșirea, ea nu. La un moment dat, doamna Tess a dispărut, iar Mir a tot căutat-o ca un nebun prin toate colțurile. A gasit-o în fața unei uși albe, stătea cu faţa tristă și se uita la ușă. Mir s-a apropiat și a luat-o de mână:

— Mamă, să mergem, eu știu unde e ieșirea.

— Mir, eu tot știu unde e ieșirea, însă ieșirile din acest labirint sunt diferite pentru noi.

Doamna Tess îl sărută pe frunte și ieși pe ușă.

Doamna Tess mai avea de trăit nouă zile. Atunci, la șaisprezece ani, Mir avea senzația că este un nimic, că nu este în stare să schimbe viitorul, în pofida faptului că îl cunoaște. Fugea departe în pădure și urla de durere, nu știa cum să procedeze, cum să o privească, cum să o anunțe, să o ajute. Ciudat, dar ea știa, simțea. Mir vedea asta în ochii ei, și ea știa că el știe, vedea asta în ochii lui. Tăceau ambii, astfel acceptând soarta.

— Mir?

— Da, mamă.

— Tu știi care e locul meu preferat din pădure?

— Care?

— Poiana cu viorele.

— Am înțeles, mamă.
— Te iubesc, fiule.
Au îngropat-o în poiana cu viorele.

RĂMAS-BUN

După șase ani de viață în pădure, sosise timpul pentru o viață printre oameni. Fusesem acceptat la universitate, unde urma să studiez matematica aplicată. Îmi făceam bagajele. Melancolia invadase casa. Îmi era trist că plec, și îmi era frică de viitor. Chiar și eu mă temeam de el, deci noi nu ne temem de ce are să se întâmple, ci de ce vom simți când aceasta se va întâmpla.

În acea zi, domnul Frank era mai tăcut ca oricând. Logic, ce avea să-mi spună? Când a venit automobilul să mă ia, domnul Frank a rostit o singură frază:

— Mir, niciodată nu am întâlnit un copil mai normal decât tine.

M-a îmbrățișat și mi-a dăruit șapte carnete în care erau descrise, pas cu pas, toate acțiunile mele din ultimii ani. Pe fiecare carnet era scris același titlu: *Amintiri din viitor*. Am plecat cu sufletul împăcat, știam că domnul Frank va trăi încă mult timp, căci va fi prezent la înmormântarea mea.

Doare enorm ideea că vei fi respins doar
din motiv că așa ești tu, un om diferit.

E GREU SĂ FII CA TOȚI

Roțile se atingeau de asfalt, iar eu mă apropiam de realitate. Sălbăticia rămăsese în acel trecut pentru care eu eram dușman. Priveam în jur și îmi aminteam de viitor, simțind diferența enormă dintre realitate și amintire. Mă gândeam că prezentul e un dar divin, în pofida faptului că, spre deosebire de amintire, e muritor.

Sincer? Doream să fug din acea lume străină mie. Recunosc, îmi era frică, după atâția ani de învățătură, mă temeam că voi pica cel mai important examen din viața mea, examenul la normalitate, examenul la

disciplina „un om ca toți alții". Realizam că această lume nu are să mă accepte așa cum sunt. Doare enorm ideea că vei fi respins doar din motiv că așa ești tu, un om diferit.

Urma să locuiesc cu alți doi băieți, Andrew și Mark, într-o casă mică. Nu a fost zi în care să nu mă tem de ei, de fapt ca de orice om normal. Atitudinea umană e în stare să distrugă cel mai puternic suflet, iar eu mă consideram un suflet puternic. Îmi calculam orice mișcare, îmi controlam gesturile, dar cel mai complicat era să cântăresc cuvintele ce urma să le rostesc, motiv pentru care aveam probleme de exprimare, interlocutorul era nevoit să aștepte câteva minute până auzea răspunsul meu.

Motivam acest defect printr-o traumă din copilărie, când de fapt acesta apăruse odată cu nașterea mea, de parcă a fost semnat un pact.

Am ieșit din automobilul negru. Mă aflam în fața unei case simple. Am stat așa jumă-

tate de oră, fără să mă mișc. Nu știu de ce. Doar simțeam că am nevoie să fiu spectator, nu actor.

— Amice, tu ești Mir?

Vocea din spatele meu îi aparținea lui Andrew.

— Da, eu sunt.

— De ce nu intri?

— Trebuie?

Acesta mă privea perplex, însă Andrew mereu a fost un om isteț, dar și înțelept. A devenit între timp unul dintre puținii pe care îi admiram, de la care învățam viața.

— Trebuie?! Nu, categoric. E în fața ta un drum și poţi să alegi: mergi pe el sau nu. Atât. E viața ta. O trăiești cum vrei tu. Există doar o singură problemă, societatea, care vrea ca tu să pășești anume pe acest drum. E problema ta dacă ești un cetățean ascultător!

Nu a mai zis nimic și a intrat în casă. M-am pornit după el, ca tras de un magnet.

— Deci ai ales să intri?!
— Sunt doar un cetățean ascultător care trăiește conform sistemului.

CA LA ÎNCEPUT

Începuturile sunt frumoase? Ba nu, sunt grele! Dimineţile rămăseseră la fel de insuportabile şi zilele negre nu dispăruseră din viaţa mea. Deşi ştiam să le ţin sub control, mereu mă sufoca gândul că aceştia doi mă vor trimite la casa de nebuni. Spre norocul meu, locuiam singur în cameră şi, în caz de ceva, puteam să le spun că am avut un coşmar sau că mă doare enorm capul. Trăiam într-o minciună continuă, ceea ce mă făcea să mă simt penibil, pentru că de fiecare dată când mințeam un om, mă mințeam pe mine, îmi trădam propria onoare.

La universitate era ușor, cel mai probabil din motiv că îmi plăcea. Zilnic eram prezent și la orele de literatură, eram interesat de cărțile autobiografice sau biografice, speram că undeva, cândva voi descoperi un om asemenea mie. O anormalitate care, prin simplul fapt că e prezentă și la alt om, să mă definească drept om normal. Eram atent la detalii, căutam prin biblioteci răspunsuri, însă rezultatul lipsea. De fapt, pe cine încercam să mint? Eu știam că nici nu are de unde să fie. Amintiri din viitor...

În pofida la toate, continuam să merg la orele de literatură, unde, după patru ani, urma să o întâlnesc pe ea.

O întrebare corectă întotdeauna are și un răspuns.

ANDREW

Andrew era prietenul meu cel mai bun. Studia, ca mine, matematica aplicată. Să fiu sincer, îl consideram mai inteligent decât mine. Un tânăr calm, rațional, un viitor om de știință și scriitor. Petrecea mult timp în bibliotecă, unde căuta și el răspunsuri, doar că la întrebările sale.

Viața e un șir de întrebări la care căutăm răspunsuri, iar după aflarea acestora începem să trăim sau murim.

— Salut, Mir, de data aceasta a cui biografie o răsfoiești?

— Andrew, încântat să te văd. Biografia lui Nikola Tesla.
— Vrei să devii biograf?
— Nu, nu cred, pur și simplu caut niște răspunsuri.
— Atunci când cauți un răspuns, dar nu-l găsești, e cazul să reformulezi întrebarea, poate e incorectă. O întrebare corectă întotdeauna are și un răspuns.
— Întrebarea e corectă, dar prea complicată (intuiesc că e anormală).
— Pot să-ți urez doar baftă la găsirea răspunsului.
— Mulțumesc. Tu tot cauți niște răspunsuri?
— Da, caut, dar cred că o confirmare, nu un răspuns.
— Confirmare la ce?
— Dacă îți zic, cred că mă vei considera nebun.
— Mie îmi plac nebunii.

Am zâmbit ambii.

— Eu cred că fiecare om trăiește două vieți paralele, una ziua, cea rațională, și alta noaptea, cea spirituală. Visele ne dezvăluie cealaltă viață, cea ascunsă.

— Cealaltă viață?

— Da, cea spirituală. Cea în care noi suntem ceva mai mult decât carne, cea în care cunoaștem răspunsuri, adevăruri, esența. Un om nu poate supraviețui fără somn doar din motiv că e nevoie de el și în cealaltă lume.

Eu nu înțelegeam ce spune Andrew. Sincer. Îmi părea nebun, și mi-am amintit că dacă mi-aș destăinui și eu secretul, aș arată ca el. Nu puteam să nu-l ascult, să nu pun întrebări, doream să-i înțeleg cuvintele, poate e și el anormal, poate și el vede ceva ce nu văd alții? Asemenea mie. Viața e un labirint plin de mister, pe care fiecare îl parcurge individual, cineva se pierde în acel mister, altcineva îl ignoră. O alegere la care toți avem drept egal.

— Cum e cealaltă viață? Din ce este ea

formată? Care sunt regulile în ea?

— Cealaltă viață e moartea.

Auzind asta, am înmărmurit. Eram șocat.

— Vrei să zici că timp de 24 de ore noi suntem și vii, și morți? Cum e posibil?

— Totul e posibil. Omul trăiește mai multe vieți, se reîncarnează, însă noi nu putem scăpa de moarte, aceasta e mereu cu noi. La baza universului stă echilibrul.

— Poți să demonstrezi asta?

— Nu, nu pot. E doar o teorie, dar am motivele mele să cred în ea.

— Dacă le vei spune asta oamenilor fără a înainta dovezi, vei fi considerat nebun.

— Omul caută mereu dovezi, dar adevărata credință constă în a crede fără a vedea, fără a auzi. Doar simți, atât.

— Dacă cineva ți-ar zice că își uită trecutul, fiece zi de ieri lipsește din

memorie, în schimb viitorul e știut perfect, l-ai crede?

— Ai în vedere că trecutul e uitat, iar viitorul e memorat?

— Da... amintiri din viitor.

— E greu de crezut... Cum ar trăi acel om? Pare imposibil.

— Totuși, crezi?

— Nu, nu cred.

— Eu cred în ceea ce-mi spui fără să cer demonstrații. Tu de ce nu crezi în ceea ce zic eu?

— Din motiv că viaţa unui astfel de om ar fi lipsită de sens. Doar viitorul e cel ce ne frământă pe toți. Trăim pentru viitor, luptăm pentru viitor, amânăm pentru viitor. Un om care deja și-l cunoaște e un om mort.

— Păi, nu ajungem astfel la ideea ta? Un om mort, dar totuși viu.

A tăcut privindu-mă pierdut.

— Nebun să fiu.

— Andrew, tu ai zis că în lume totul

e posibil. Nu te limita la teorie și cuvinte, ai nevoie să crezi cu adevărat în imposibil. Numai atunci îl vei descoperi.

Să fii apreciat și condamnat în același timp.
E ceva tipic pentru zilele noastre, nu-i așa?

MARK

Vreţi să cunoașteți un om care e sincer cu el însuși, astfel fiind sincer cu cei din jur? Vreți să comunicați cu un om sociabil, amuzant și îndrăzneț? Atunci trebuie să faceți cunoștință cu Mark. În pofida faptului că era neserios în ceea ce ține de studiile universitare, eu îl admiram pe Mark pentru unele calități aparte. Cred că anume despre el e fraza: „Pe om îl face fapta".

Mark știa că nu e inteligent și nici nu pretindea să arunce vorbe deștepte. Pentru el nu conta aprobarea celor din jur. Ori de câte ori discutam cu Andrew un subiect ce ţinea

de materia universitară, Mark era absent. Adesea chiulea de la cursuri, nicio petrecere nu avea loc fără el. În fiecare săptămână era cu o fată nouă. Apropo, toate erau frumoase. Era un tânăr care-și trăia clipa, un aventurier care nu se teme de eșec.

Mark avea să ajungă un om de afaceri cu renume, creând propriul său imperiu. Eu eram la curent cu asta, însă cei din jur nici nu bănuiau. Mulți nu înțelegeau cum a ajuns la universitate, și mai ales cum reușea să treacă examenele.

În viață sunt atâtea aparențe care ne induc în eroare... Păcat că mulți privesc doar aparențele, nu și esența.

Mark îmi era coleg de grupă, deși nu îi aducea nicio plăcere specialitatea respectivă. Repet, era un om sincer, care a recunoscut de la bun început că nu are de gând să înghită ceva ce nu îi este pe plac. E acel caz, frecvent întâlnit, în care părinții joacă un rol decisiv în viața copilului. Faptul că accepți moftul unui om apropiat nu înseamnă că îl și înde-

plinești. E dificil să renunți la tine.

Atunci când toţi erau la cursuri, Mark sta în diferite localuri din preajmă și citea cărțile care îl interesau. Urmărea comportamentul clienţilor, preferințele acestora, își făcea notițe, apoi, analizându-le amănunțit, trăgea concluzii. Era un observator bun, care înțelegea după mimica omului tot ce îl interesează pe acesta. Considera că pentru a avea mulți clienți trebuie să înțelegi fiecare persoană în parte, să intri în pielea fiecăruia. Avea o poziție corectă, iar el era conștient de aceasta.

Într-o zi, când am intrat în camera lui, am observat că toți pereții erau numai scheme, odaia era plină de cărți, poze cu diferiţi oameni, iar pe versoul fiecărei fotografii era câte un comentariu. Mai erau multe mape nespus de mari, în care se păstrau istorii ale diferitor companii de succes, interviuri cu oameni de afaceri cu renume. Mark avea un scop. El lupta pentru scopul său, muncea. E imposibil sa obții ceva din senin, fără a

depune efort. Mulți s-au mirat când au aflat că acesta devenise un businessman renumit, ajungând la falsa concluzie că nu e nevoie de inteligență pentru a reuși. Adevărul e că Mark a fost de fapt un om inteligent care vedea clar situația, un luptător, o personalitate care își dădu seama că pentru a reuși e necesar să înțelegi omul, sa devii tu acel om, transformându-te în el. Nu în zadar în timpul studiilor el era cel care îi încuraja pe toți, optând pentru un mod de gândire pozitiv, căci gândurile se materializează. Era prieten cu mulți oameni, însă puțini erau prieteni cu el. Și prietenia are nevoie de reciprocitate.

Să fii apreciat și condamnat în același timp. E ceva tipic pentru zilele noastre, nu-i așa?

ÎN AȘTEPTARE

Răbdarea nu m-a definit niciodată. Cu toate că eram la curent cu fiecare amănunt din viitorul meu, eram nerăbdător ca acel ceva sa se întâmple anume acum.

Crescând și studiindu-mi mai bine viitorul, am observat că acesta are tendința să se schimbe. Nu radical, bineînțeles, multe amănunte se schimbau totuși. Așa am început să mă tem de propriul viitor, înțelegând că nu mai pot fi sigur pe el. Eu, acel de mâine, m-am format datorită eului de azi, astfel am ajuns să-mi trăiesc mai atent prezentul.

Timp îndelungat am așteptat un om. Pe ea. Doar datorită ei primeam plăcere de la viitor. Din fericire, de oameni nu ai cum să scapi, probabil așa e scris undeva cu sânge, că trebuie să ne ciocnim de persoane concrete. Nu în zadar se zice că ne formăm prin prisma celorlalți, găsind bucăți de noi în alți oameni. Ea nu era o simplă bucată, era ceva mai mult de atât. Mă simțeam normal lângă ea.

IUBIRE

Cineva mi-a zis odată: „Nu m-am decepționat în iubire. Iubirea e sacră. M-am decepționat în oameni!”

Iubirea există, însă nu e valabilă pentru oameni.

Nu am iubit-o.

Nu mai am ce să adaug la acest capitol.

EA

Cum să descrii ființa iubită în cuvinte? Pentru mine e imposibil. Oricâtă putere ar avea cuvântul, sentimentul în sine e mereu învingător.

Nu pot să o descriu pe ea, dar pot să mă descriu pe mine în momentele în care am fost alături de ea: un om împlinit, care se bucură de orice amănunt; un om care cunoaște încotro merge, pentru ce luptă și unde are să ajungă; un om fericit.

Probabil nu e normal să depinzi de un om, dar normalitatea nu m-a caracterizat niciodată, deci nu vedeam în asta o problemă.

Am început să o ador înainte de a o cunoaște. O așteptam de parcă așteptam să învii din morți.

Amelia, te-am așteptat pentru a te pierde.

La fericire nu ai cum să ajungi fără să nu
îți murdărești papucii de tristețe.

AMINTIRE ÎN PREZENT

E una când aștepți să apară o persoană în viața ta și e cu totul altceva să trăiești acest moment. Probabil e minunat să te trezești într-o simplă și monotonă dimineață pentru a ajunge seara înapoi în pat, realizând că a fost o zi specială după care vor urma multe schimbări.

Eu nu am știut ce înseamnă asta, din motiv că am cunoscut întotdeauna scenariul zilei ce avea să urmeze, și când mă trezeam dimineața conștient de faptul că nu m-am trezit în dimineața care trebuie, că azi nu o voi întâlni, era imposibil să-mi ignor tristețea.

După ploaie apare și soare, după dimineți care mi se păreau zadarnice, eșuate, sosi și dimineaţa potrivită, dar vreau să evidențiez un gând, căci dacă nu ar fi acele dimineți triste, nicicând nu aș aștepta-o și nu aș prețui-o pe cea fericită, și, ce să zic, la fericire nu ai cum să ajungi fără să nu îți murdărești papucii de tristețe.

În al patrulea an de universitate nu încetasem să frecventez orele suplimentare de la facultatea de litere. Era firesc: acolo urma să o întâlnesc pe ea.

Stăteam în ultimul rând, iar ea în primul. Să nu întrebați ce temă se preda, cât de plină era sala sau cine dormita alături de mine. Nu am nici cea mai vagă idee! O vedeam numai pe ea...

Infinitul există. În momentul în care ai nevoie ca timpul să se scurgă mai repede, atunci când răbdarea îngenunchează în fața timpului, acesta decide să profite și să se simtă mai presus – asemenea omului care e conștient de puterea sa –, demonstrând că

există cu adevărat.

Nu am făcut cunoștință în acea zi, dar ochii ei mi-au prins într-un moment privirea. Aveam nevoie să fiu văzut de ea, să realizeze că exist, că sunt acolo doar din motiv că ea există, că ea e acolo.

AMINTIRE NEPLĂCUTĂ

Mă consideram puternic, amintirile mă impuneau să cred că sunt deosebit. Unii sunt de părerea că am primit la naștere un dar. Nu fiți naivi. Am primit un blestem, așa, cadou cu fundiță, de parcă l-am cerșit în genunchi.

O zi nu a fost trăită fără încercarea de a mă spăla de amintirile din viitor, de a uita ceea ce era normal să uit, să nu știu. Unii caută să fie deosebiţi, iar alţii visează să fie normali, ordinari.

Anii m-au distrus, m-au transformat într-un mort viu, și, ca orice om, căci, orice s-ar

zice, om am fost, m-am agățat de singurul fir ce ducea spre fericire, de Amelia. Și, cum credeți, ce a făcut viața? Mi-a tăiat ața, așa, brusc, din senin, de parcă nu aș avea dreptul la fericire, de parcă nu respect legile ei.

Colecția mea de amintiri s-a completat, loc nu mai era, îmi cunoșteam deja ziua, locul, ora morții.

Au urmat trei ani, după care am murit. Din păcate, acea amintire devenise realitate.

Cel mai trist e faptul că nu suntem în stare
să comunicăm sinceri cu persoanele dragi.

REFUZUL

Mă aflam în bibliotecă, fugeam de amintiri, căutam o ieșire... Dar ce fel de ieșire poate fi din moarte? Distrus complet, dar cu speranţa că totul se va schimba, asemeni unui actor căruia îi este impus un scenariu pe care nu-l poate accepta și, în loc să se revolte, așteaptă ca cineva să schimbe scenariul. Tipic uman. Tipic eu. Mereu am înghițit ce mi se punea pe tavă. Ce să zic, blestemul știe către cine să se îndrepte pentru a domina, fusesem omul potrivit.

Cum rămânea cu Amelia? Nicicum. Eu știam de la bun început că o aștept pentru a

o pierde, și da, drag cititor, eu am murit, nu e o farsă.

Omul primește ceea ce așteaptă, dar ce faci dacă primești prea târziu ceea ce ți-ai dorit? În cazul meu, nu a fost târziu, dar a fost fără folos. Să fiu cu Amelia trei ani, după care să mă îngroape, nu cred că ar fi fost o alegere corectă. De aceea am renunțat la ea, am ignorat-o dur, am apărat-o de mine cum am putut.

Bibliotecă? Ce bibliotecă? Ah da, uitasem, mă aflam în bibliotecă atunci când Amelia se așeză la masa mea. Era vizavi de mine, sigur că îi simțeam prezența, privirea, chiar și emoțiile trăite de ea în acea clipă. Eu însă rămâneam drept ca o statuie, mă comportam de parcă nu auzeam cum respiră. Mi-a întins un bilet pe care scria: „Salut, Mir". Nu am ridicat privirea, eram obligat să stau nemișcat, ca un dobitoc needucat care nu are bună-cuviința să se salute. O durea, dar pe mine mă durea mai tare. Nu înțelegea motivul, nu puteam să îi dau explicații. M-am ridicat și am plecat,

ca un laș care nu a îndrăznit cel puțin să-și privească omul drag. Am lăsat-o în acel gol singură, cu întrebări fără răspuns, dar am lăsat-o cu un viitor frumos, căci ea avea să devină viitoarea soție a lui Mark.

Nimeni, absolut nimeni nu pleacă
de acolo unde îi este bine.

PLECAREA

Acea perioadă m-a distrus într-un mod special, m-a distrus în așa fel, încât am devenit puternic. Nu mai aveam ce căuta în viața Ameliei, nu mai dispuneam de acel drept. Luasem decizia să fug cât mai departe de ea, mai bine zis de mine, că până la urmă eu eram cel care se temea de prezența mea în viața ei.

Îmi rămăseseră trei ani de gol, pe care trebuia cumva să-i umplu, și, ca să fiu sincer până la ultima literă, habar nu aveam cu ce să îi umplu. Viața pare o carte cu multe capitole, însă când îți piere interesul, numărul

capitolelor nu mai are importanță.

Știți, adesea am auzit această întrebare: „Ce ai face dacă ai ști că mai ai de trăit o singură zi?" În orice răspuns la această întrebare veți găsi și secvența următoare: „Aș petrece-o cu persoana iubită". Cât de departe sunt oamenii de cunoașterea morții. Cât de departe sunt oamenii de cunoașterea iubirii.

Da, eu puteam atunci să aleg să rămân cu Amelia, să trăiesc trei ani frumoși alături de persoana dragă, dar ce avea să rămână cu ea după? În cazul meu, trebuia să trăiesc cu un gol trei ani, ea însă ar fi fost condamnată la pustietate zeci de ani. Cum aș fi putut să îndrăznesc să o condamn pe viață la o asemenea durere? Cu certitudine, ignoranța mea a rănit-o, dar atunci i-am rănit orgoliul, nu sentimentul. Atunci i-am refuzat dorința, nu speranța. Viața nu e posibilă fără suferință, totuși contează să o alegem cu înțelepciune pe cea care nu ne va băga înainte de timp între patru scânduri.

Nu e greu să părăsești un oraș de unde te

alungi tu însuți. Mi-am făcut bagajul și am dispărut, fără explicații și rămas-bun, pur și simplu dimineața nu mai eram. Sunt normale asemenea dispariții? Tu în câte dimineți te-ai trezit cu oameni dispăruți? Asta e. Oamenii apar și dispar, viață curată, nu alta.

O LUME LA DISPOZIȚIE

Mi-am iubit anormalitatea doar dintr-o singură perspectivă – nu m-a apăsat trecutul pe suflet. Am avut mereu o singură direcție, înainte. Soarta mi-a distrus visul, în schimb eu am decis să o admir. Așa e când stai la o masă cu moartea în față: înghiți de nevoie mâncarea sau primești plăcere de la masă. Eu am ales a doua variantă. Ce mai are să-mi facă? Vrea, nu vrea, mă va aștepta până îmi termin porția.

În dimineața aceea m-am îndreptat spre Papua Noua Guinee. Domnul Frank și-a petrecut cinci ani de viață pe acel meleag,

mereu îmi descria superbele recife de corali, pădurile tropicale cu fauna și flora neobișnuite, insulele de dimensiuni mici, aproximativ 600 la număr. Povestirile lui au trezit în mine o poftă mare de a gusta din acel meleag, motiv pentru care m-am început călătoria de aici.

Am aterizat în aeroportul Jackson noaptea târziu, alegând să mă opresc la unul din puţinele hoteluri de acolo. Domnul Frank avea dreptate, e o bucată de rai Papua Noua Guinee. Masivul muntos central se întinde de la Vest la Est și este presărat din loc în loc cu vulcani, unele cratere depășesc înălțimea de 4000 de metri. Pe acest arhipelag de la marginea lumii, cresc peste 2000 de specii de orhidee.

Asistând la una din ceremoniile religioase ale triburilor papuașe, mi-am dat seama cât de liber trăiesc unii oameni. Aceștia nu au nevoie să le demonstreze altora cât de bogat le este traiul, ei își duc viața așa cum pot, cum știu, esențială fiind fericirea, adevărata bogăție.

Papua Noua Guinee mi-a fost casă doar

o săptămână. Apoi m-am îndreptat spre Arkansas, țara tuturor posibilităților. Cum am ales această destinație? Simplu, am închis ochii și am aruncat o pietricică pe hartă. E tare fain momentul când realizezi că un joc copilăresc îți decide ziua de mâine.

Mă stabilisem în Little Rock, capitala statului. De la natură la clădiri uriașe, de la libertate la un sistem impus de oameni, de la fericire la pușcărie benevolă. Oameni triști, care mereu se grăbesc undeva... Aceștia mi-au amintit de niște morți care se grăbesc să trăiască. Țară a tuturor posibilităților? Dacă posibilitatea înseamnă rutină, eu aleg să mă abțin. După două zile, am fugit în Peru.

De această dată nu m-am stabilit într-un loc anume, călătoream toată ziua prin orașe precum Lima, Cuzco și Arequipa. Soarele încălzea zâmbetul oamenilor, care era într-adevăr viu, sincer. Ultima destinație din Peru a fost Machu Picchu. Nu voi descrie acest loc străvechi, aștept o descriere de la voi, ați prins ideea, da? Dar nu pot să omit

dialogul dintre mine și Robert, un american care se stabilise de câțiva ani în Peru:

— Mir, ochii tăi sunt de culoarea tristeții.

— Cum arată culoarea tristeții?

— La fel cum arată un copil care plânge.

— Probabil ai dreptate, Robert, probabil în mine trăiește un copil care plânge.

— Atunci șterge-i lacrimile și fă-l să zâmbească!

— Am încercat...

— Ce răspuns mai e și ăsta? Băiete, termină cu dramatismul, fiecare își are tragedia sa. Nu contează ce s-a întâmplat sau ce are să se întâmple, luptă pentru ziua de azi, e tot ce ai tu! Ai mâini și picioare, judeci limpede, ai bani, care e problema ta?

— Știu că mai am de trăit doar trei ani.

— Păi trăiește-i, nu-i plânge. Semeni cu un om care deja a fost îngropat și se bocește deasupra propriului mormânt.

Eu am tăcut. Adevărul nu are răspuns sau

continuare.

— Robert, ai dori să-ți cunoști viitorul?

— Hm, nu cred. E o sinucidere benevolă, după care viața rămâne fără sens.

— Eu îmi știu viitorul. Ce-mi mai rămâne să fac?

— Să renunți la cel pe care-l cunoști și să-ți construiești altul.

— Nu e posibil.

— Vezi, asta ai zis-o tu, nu eu. Ce îți pui pe masă aceea mănânci.

— Dar nu tu îți alegi meniul, altcineva decide pentru tine ce vei mânca.

— Presupunem că acel altcineva decide ce stă pe masa mea, dar tot eu decid ce să înghit.

Iar am tăcut. Să fi fost un alt adevăr?

Drumul spre Andaluzia fusese dominat de gânduri, pentru prima dată realizam că am trăit doar conform amintirilor din viitor, nu am încercat să mă revolt, deși sufletul meu suferea în tăcere. Nu am fost om, ci un actor care accepta scenariul prost, crezându-l

perfect. Câtă stupiditate să încapă în capul meu oare? Îmi venea să sar din avion și să plec la Amelia, să-mi trăiesc viața pe care mi-o doresc, pe care o merit. Dar nu am făcut-o. Am rămas să-mi continui călătoria. Motivul? Ce să zic, pentru a trăi e nevoie de mult curaj.

„Adevăratul farmec al Andaluziei poate fi apreciat de pe culmile munților acestei regiuni fierbinți, unde sunt risipite sate pitorești cu case văruite în alb."

Acele case albe mi-au văruit și amintirile în alb. De parcă eram blocat într-o foaie goală ce trebuie acoperită cu întâmplări, cu viață. Acolo am cunoscut-o pe Carmen, dansatoarea de flamenco. O asociam cu Carmen a lui George Bizet, o ființă care semăna mai puțin cu o pasăre delicată și mai mult cu un animal puternic.

— Ai decis, te întorci la Londra?

— Nu știu, Carmen, ar trebui.

— Ce te oprește?

— Ideea că ar putea fi prea târziu.

— Așa e când nu trăiești momentul atunci când acesta îți este dăruit. Mai târziu, începi să-l cerșești. Dacă crezi că vei încurca, fă-ți un bine, trăiește-ți viața fără a o păta pe a altora.

Țineți minte masa la care stăteam față în față cu moartea? Ziceam că aleg să savurez mâncarea, dar am ajuns să o înghit. Credeți că e ușor să primești plăcere doar mișcând dintr-un deget? De la bun început înghițim totul, abia după asta ajunge la creierul nostru că e ceva bun. Cam asta mi s-a întâmplat, până am realizat că trăiesc, am învățat să trăiesc trăind!

Călătoria mea a durat încă patru luni, timp în care am vizitat mai multe țări, am cunoscut oameni și pe fiecare meleag nou găseam bucăți din mine, la final reușind să mă reconstitui.

COREEA DE SUD

Era primul Crăciun petrecut în singurătate, dar nu mă deranja. Probabil ar fi trebuit să-mi iau atunci bilet spre Londra, însă am decis să mai rămân. Un an. Închiriasem o casă în orașul Jeonju și mă angajasem învățător de matematică la una dintre școlile locale. Song Jae Rim preda engleza, avea 27 de ani, fiind cel mai vesel om pe care l-am cunoscut vreodată. Ne-am împrietenit cu ușurință, ne plăcea sa bem vin de orez și să ne plimbăm noaptea pe străzi.

— Mir, care e scopul tău în viață?

— Dacă e să mă gândesc bine, nu am

niciun scop, nici nu l-am avut.

— Ei, ei, ei, zicea Song Jae abia ținându-se pe picioare. Nu e bine. Nu e bine deloc.

— Cum este, așa este.

— Prietene, nu vrei să cucerești lumea?

— La ce mi-ar trebui lumea? Nu e de ajuns că eu sunt pierdut, îmi mai trebuie și o lume pierdută? Trăim pentru că nu avem alternativă. Blocați în sistem, ne punem scopuri. Credem că totul e în mâinile noastre, în timp ce mâinile noastre sunt în alte mâini. Fugărim anii și nu prețuim momentele. Ne satisfacem capriciile pentru a nu ne simți vinovați că urâm ce avem. Blestemăm soarta, pe când ar fi mai rațional să ne blestemăm pe noi. Cine are nevoie de această sărăcie? A vrea să cucerești lumea e ca cum ai vrea să fii cel mai sărac dintre săraci.

— Nu înțeleg cum din gura unui om atât de inteligent și vesel iese atâta ură față

de lume? Ei, cred ca ai băut puțin vin, mai bea și hai cu mine.

Song Jae a pus mâna pe umărul meu și a început iar să cânte. Avea dreptate, iubeam viața, oamenii, primeam plăcere de la ceea cu ce mă ocupam, însă ura își avea efectul său. Mă durea mult faptul că am fost impus să-mi pierd omul drag, renunțând benevol, dar totuși forțat.

— Song Jae, hai, trezește-te.

— Mă doare capul.

— Mai bine te-ar durea limba.

L-am luat pe sus și l-am dus în baie.

— Uite ce cadou bun îți fac de dimineață, iubește-te cu apa, că femei, cu indecizia ta, nu mai vezi.

— Ieși dracului!

— Hai că ies, istericule. Auzi, îmi băgasem din nou capul prin ușă, da poate ai nevoie de un *opa* (așa își numesc domnișoarele iubiții în Coreea)?

— Când te plesnesc cu capul de ceva!

— Ia ce repede te-ai trezit, râdeam eu.

— Iar ți-ai luat *gimbap*?
— Da, că tu mi-ai lăsat frigiderul gol.
— Hai că deseară te invit eu la masă.
— Da nu ai țipat tu toată noaptea că o inviți pe ea la cină?
— Când?
— Când îți mai funcționa creierul. Hai, du-te și invit-o, că am deja migrenă de la miorlăitul tău.
— Oricum, nu va accepta.
— Ah, iată de ce mă întrebai tu de scopuri, voiai să te lauzi că scopul tău e să fii un laș. Îmi pare rău, deja sunt la curent.
— Gata, o invit, numai să-ți tacă gura. Șșt.

La capitolul dedicat Coreei de Sud filele din jurnal sunt cam goale – când ești fericit nu știi ce să notezi, preferi să fii fericit în continuare. Într-adevăr, ce să scrii: sunt fericit din motiv că-s fericit? Sunt fericit pentru că sunt sănătos, pentru că nu sunt

singur, pentru că trăiesc? Și când mă gândesc că ar fi trebuit să zâmbim cu toții mereu… De ce totuși poți vedea peste tot fețe triste? Păi, de ce omul nu prețuiește niciodată ce are?

— Ce repede a trecut anul, poate mai rămâi?
— Trebuie să plec.
— Ești sigur?
— Da, a venit timpul, Song Jae.
— Știi că oricând vei avea unde să te întorci!
— Știu. Ai grijă de ea, aveți un viitor frumos.

REVENIREA

Gălăgia din aeroport m-a petrecut și tot ea m-a primit înapoi. Gălăgia era alta, eu eram altul, totul se schimbase. Plecăm pentru a ne regăsi și revenim pentru a înțelege dacă ne-am regăsit cu adevărat.

Andrew și Mark mai locuiau împreună, mă aflam în fața ușii și pur și simplu o priveam. Ușa se deschise, iar după prag se afla Andrew:

— Tu?

— Eu.

— Pe unde dracu ai umblat?

— Mai bine întreabă pe unde nu am umblat.

Ne-am îmbrățișat amical. E plăcut când înțelegi că cineva ți-a simțit lipsa, te-a așteptat.

— Unde e Mark?

— Are treburi prin oraș. Tu de ce nu ne-ai anunțat că pleci?

— Ce avea să schimbe asta?

— Poate că multe nu s-ar fi schimbat, dar dacă crezi că e firesc să dispari așa cum ai făcut-o tu, fie.

— A fost decizia mea, tu ai înțeles-o.

— Da, dar nu am acceptat-o. Mi-am făcut griji, credeam că ești mort.

— Hai lasă tragedia, zi-mi ce se aude, ce noutăți ai.

— Fac doctoratul, cam totul e pe vechi. Nu prea îmi plac schimbările.

Între timp a venit și Mark, iar pumnul lui mi-a sărutat fața, amical desigur.

— Ce dracu cauți tu aici?

Am zâmbit, că nu era să plâng de la o

zgârietură.

— Am meritat-o.

— Meriți un șut în fund, idiotule.

— Ce mai aștepți?

Nu știu de ce, dar în loc de șut am primit o îmbrățișare. Martoră la această scenă era Amelia, care stătea nedumerită lângă ușă.

— Mir, vreau să ți-o prezint pe iubita mea, ea e Amelia.

— Îmi pare bine să te cunosc, am salutat-o zâmbind.

— Asemenea.

Fața ei era ca stana, nu arăta nicio emoție. O priveam, ea însă făcea orice să nu-mi observe prezența.

— Mark, la ce facultate învață Amelia?

— La litere.

— Vrea să devină scriitoare?

— Nu vreau, voi deveni! mi-a tăiat-o fata sec.

Era evident că nu uitase nimic, ba mai mult, o deranja faptul ca mă aflam din nou acolo.

— Mir, ce ai de gând să faci? m-a întrebat Andrew.
— Ce mai pot să fac? Doctoratul, merg înainte.

ACCIDENT AERIAN

Toate locurile din salon sunt ocupate, alături de mine se află o domnișoară care citește. În fața mea, un cuplu, din discuție am înțeles că pleacă în luna de miere. În spate, doi bărbați stau cu nasurile în laptopuri. Nimic special, cu excepția faptului că avionul are să cadă în câteva ore.

Probabil trebuie să fii țicnit la cap ca să urci de bună voie într-un avion care se va prăbuși, dar ce puteam să fac? Așa mi-a fost scris, dacă nu urcam în avion, oricum avea să mor în acea zi, doar că moartea ar fi fost diferită. Nu doream să-mi aleg moartea, am

acceptat totul așa cum era. Ăsta-i jocul!

Anume în acel moment realizezi cât de neajutorat ești și toată puterea pe care ai simțit-o pe parcursul întregii vieți dispare. Omul se naște pentru a muri! Singura lege din univers care nu are excepții. Ce se află între naștere și moarte e altă poveste...

De ce oamenii încearcă să-și amâne moartea prin rugăciuni? Bine, nu mori azi, mori peste douăzeci de ani, dar ce vei face în acești douăzeci de ani? Vei prețui clipa? Ba deloc! Vei fi iarăși prins în plasa problemelor, nemulțumirilor, eșecurilor. Un robot care lucrează de la oră la oră și își plânge de milă că nu îi ajung bani, că îl doare spatele sau capul, că nu-l ascultă copilul, iar femeia îl înșală. Trebuie să te trezești dis-de-dimineață, să duci copiii la școală, să nu întârzii – Doamne, ferește! – la serviciu, să-ți faci cuviincios munca, să dormi. Și așa zi de zi. Ne plângem un an, apoi altul, până ajungem la capătul vieții. Abia atunci începem să mai cerșim puțin

timp de la moarte. Pentru ce cerem acest timp?

Omule, tu ce vrei de la tine, de la viață, de la moarte?

Nu e suficient să vrei să ajuți, mai trebuie
ca și celălalt om să și-o dorească.

AMELIA

— Amelia, așteaptă o clipă.
— Salut, Mir.
— Salut, putem vorbi?
— Avem despre ce vorbi?
— Eu cred că da.
— Eu cred că nu. Cum facem?
— Tu ai nevoie de ajutorul meu.
— Pe bune? Singurul om care mă poate ajuta și de care am nevoie sunt eu însămi!
— Chiar vreau să te ajut.
— Mir, nu e suficient să vrei să ajuți, mai trebuie ca și celălalt om să și-o

dorească, iar eu nu doresc, înțelegi?
— Da.
— Atunci am terminat discuția.
— Pot să îți fac cunoștință cu domnul Frank.
— Poftim?
— Ai auzit bine.
— De unde îl cunoști pe domnul Frank?
— E un vechi prieten de-al meu. Dar dacă zici că nu ai nevoie...
— Stai.
— Da?
— Fie, într-adevăr îți voi fi recunoscătoare dacă îmi vei face cunoștință cu el.
— Mâine ești liberă? Călătoria va dura câteva zile.
— Da, ne-am înțeles.

— Ești gata?
— Da.
— Atunci urcă în mașină.
— E departe?

— Destul de departe.
— Cum l-ai cunoscut pe domnul Frank?
— A fost dascălul meu, am locuit împreună câțiva ani.
— Nu știam.
— Nici nu aveai de unde să știi.
— L-ai anunțat că venim?
— Nu, îi vom face o surpriză.

În acea zi am vorbit puțin, dar nu tăcerea se afla între noi, căci între doi oameni nu se află nimic în afară de propriile lor sentimente, principii și păreri de rău.

— Scrii ceva?
— Nu, doar un jurnal cu câteva gânduri.
— Ai idei pentru o carte?
— Deocamdată nu, aș dori să încep cu biografiile. Mereu am fost atrasă de ele, de aceea vreau să scriu și eu câteva.
— Pentru asta ai nevoie de domnul Frank?
— Da. Trebuie să scriu biografia unui om de la care ai ce învăța, iar domnul Frank e anume acel om.

— Sunt oameni cu o biografie mult mai interesantă.
— De exemplu?
— De exemplu, un om care își cunoaște viitorul și își uită trecutul.
— Nu există astfel de oameni.
— De unde știi? Ai fost în pielea fiecărui om?
— Nu, dar nu există.
— Să-l întrebi pe domnul Frank, dacă există asemenea om, el cunoaște unul. Mai bine zis, îl cunoaște pe singurul om de acest fel.

Casa din pădure nu s-a schimbat. A rămas la fel și domnul Frank.

— Bine ai ajuns, domnișorule.
— Știai că vin?
— Nu, dar te așteptam.
— Domnule Frank, vreau să ți-o prezint pe Amelia, o viitoare scriitoare.
— Sunt încântat să vă cunosc, domnișoară.

— La fel, a murmurat sfioasă Amelia.

Am condus-o pe Amelia în odaia sa, apoi am intrat în bibliotecă.

— Ți-a fost dor de acest loc?

— Da, enorm.

— Ești fericit?

— Mulțumit.

— Ți-a dispărut sclipirea din ochi, ceva are să se întâmple?

— Ce are să se întâmple aceea și se va întâmpla. Nu putem schimba nimic.

— Cine e ea?

— O prietenă, pe care vreau să o ajut.

— Doar atât?

— E viitoarea soție a unui prieten, deci atât.

— Am înțeles.

— Am o rugăminte.

— Care?

— Îi poți permite să scrie o carte biografică despre tine?

— Eu nu sunt interesant, a zâmbit cu subînțeles domnul Frank.

— Iar eu sunt interesant?

— Da. Și dacă vrea cu adevărat să scrie o carte bună, atunci tu trebuie să fii protagonistul.

— E exclus.

— Bine, atunci eu sunt de acord, dacă tot zici că ții la ea.

— Dar nu am zis asta.

— Ba da, hai să luăm masa.

Urma să venim în fiecare weekend la domnul Frank. Astfel am reușit să mă împrietenesc cu Amelia. După una din călătorii, am găsit sub scaunul mașinii jurnalul de care mi-a zis Amelia, jurnalul ei. Am păstrat acel jurnal, ba mai mult ca atât, l-am citit.

Când simți că s-a terminat, nu mai accepta virgula.
Pune punct și dă-ți altă șansă.

JURNALUL

Un carnet vechi, cu foi rupte și fără a avea notate datele, cam așa arăta jurnalul Ameliei. Nu era un jurnal obișnuit, trebuia să descoperi starea protagonistei printre rânduri.

...Și uneori plecăm.

Plecăm în pofida faptului că iubim. Plecăm în pofida faptului că în locul spre care ne îndreptăm vom da doar de frig. Plecăm din simplul motiv că nu mai rezistăm sau poate pentru că ne-am pierdut pe noi înșine.

Da, am pierdut.

Am pierdut un vis, o imaginație, o viață ce nu a fost trăită. Și după o luptă dusă în van, realizăm că am epuizat minute pentru o fericire inexistentă.

Da, plecăm ca niște câini buimatici, dăm dovadă de slăbiciune și lașitate, suntem rușinați de orgoliul pe care l-am crescut ani buni. Lăsăm la naiba totul… și plecăm.

Niște lași, toți ne numesc lași, pentru că am plecat. Dar nimeni, absolut nimeni nu pleacă de acolo unde îi este bine.

Citind această secvență, mi-am amintit de plecarea mea, nu știu dacă ea a plecat vreodată, dar la sigur conștientiza cum se bate o inimă care decide să dispară.

Când simți că s-a terminat, nu mai accepta virgula. Pune punct și dă-ți altă șansă. Vreau să accentuez că după ce punem un punct nu știu de ce mai adăugăm două alături. Sunt puțini cei

care reușesc să nu rămână blocați în trecut și merg mai departe. Și mă întreb: de ce nu ne oferim o altă șansă?

Suntem încăpățânați, naivi și fricoși!

Ne este atât de frică că nu vom mai găsi un om ca acesta! Pe bune???

Chiar nimeni?

Probabil acea persoană e presărată cu perfecțiune din cap până în picioare…

Termin-o cu frica!

Pentru că începuturile sunt nespus de frumoase, au ceva magnific în ele. De ce să nu trăiești un nou început? De ce să nu cunoști alte persoane, alte viziuni și gânduri? Lumea nu se limitează la o persoană, un oraș, o țară!

Mereu trebuie să cauți ceva nou, să zâmbești alături de alți oameni, să admiri o altă privire, să fii nebun după un alt glas, miros…

Caută-te pretutindeni. Vei găsi în alți oameni bucăți din tine.

O mulțime de întrebări și răspunsuri, dar nu asta vedeam în acest text. Aveam impresia că lupta cu ea însăși, de parcă voia să uite un anumit om și să-și ofere șansa de a merge înainte. Gândea corect, a procedat așa cum procedează un om puternic, a mers înainte.

Pleci.

Lași în urmă infinitul.

Pleci. Nici nu mai regreți. Nu ai dreptul să regreți. Ducă-se dracului timpul, cuvintele, gândurile, momentele, amintirile, prima atingere și ultima îmbrățișare, care nici prin cap să-ți treacă că e ultima. Ducă-se dracului războiul pierdut în fața propriei persoane. Dar de ce să complicăm lucrurile? Ducă-se dracului propriul suflet… Du-du-du-du-du!

Pentru că mereu și oriunde unul muncește, iar altul scuipă, unul creează, iar altul distruge, unul visează, iar altul nu mai are nicio dorință.

Da, așa trăiesc mii de oameni.

Da, toți cred ca ei sunt cei care muncesc, creează și visează, când de fapt totul e invers.

Da, suntem niște lași, nu avem curajul să trăim cum dorim noi.

Nu avem curajul să rămânem. Să corectăm.

Și cel mai trist e faptul că nu suntem în stare să comunicăm sincer cu persoanele dragi.

Păcat că în loc să comunici și să clarifici situația alegi să pleci.

Amelia, cine a plecat?

Dăm cu capul de uși închise, uși care iluzoriu păreau accesibile.

De la bun început nu conștientizăm gravitatea situației, dar peste un timp capriciul devine prea măgulitor.

Da, am spus capriciu, pentru că adesea ușile închise reprezintă doar un capriciu care cere să fie satisfăcut. La

început încercăm să-l convingem cum știm noi mai bine pe cel de după ușă să ne ofere posibilitatea de a intra. Acum începe jocul. Un joc în care adesea demnitatea și mândria ajung la nivelul picioarelor, doar pentru a învinge, iar persoana de după ușă devine un telespectator ce rontăie floricele de porumb și primește plăcere de la faptul că a ajuns atât de dorit.

Ce urmează? Diverse, de la drama neîmplinirii la ură și cruzime; de la reproșuri la indiferență; de la fapte la uitare.

Adevărul e că oamenii care stau după ușă reprezintă acele capricii. Satisfăcute sau nu, acestea ajung într-un final netrebuincioase.

Cu cât citeam mai mult din jurnalul Ameliei, cu atât realizam mai limpede că nu cunosc nimic despre ea. Textele îmi permiteau să mă apropii de ea, să o simt, și nu puteam să-mi refuz această plăcere. Resemnarea nu

presupunea ignoranță.

Cel mai important în viață e să te găsești pe tine, să te cunoști și să te înțelegi.

Nu căuta acceptarea în altă parte. Tu ești cel care se acceptă, trebuie să o faci, dacă vrei să trăiești o viață împlinită.

Tu reprezinți viața.

Înțelegându-te pe tine, înțelegi viața.

Fă o pauză. Nu te uita în jur, privește în tine. Acolo, înăuntrul tău, vei găsi toate răspunsurile, vei găsi liniștea, doar caut-o.

Amelia, oare tu te-ai găsit pe tine?

Dar când te afli într-o închisoare fără gratii, cel mai îngrozitor lucru este că nu ești conștient de barierele care-ți închid orizontul. Rătăcim în ceața deasă, crezând că vedem prin ea. Nici nu bănuim existența unor lucruri.

La un moment dat, propriile gânduri ajung să ne condamne. Înțelegem că viața a devenit o carte în care filele sunt pline doar de reproșuri și regrete.

Promitem că de mâine vom schimba totul. Și, de-a lungul anilor, acea zi de mâine nu mai vine. În schimb, aplecăm mai des capul de rușine.

Trăim în minciună, frică, speranţă. Căutăm perfecţiunea pretutindeni, pentru a o însuși în cel mai indiscret mod.

Ajungem să pierdem propria personalitate și propria conștiință.

Ne dorim să nu mai greșim, să nu mai regretăm, dar aceasta se echivalează cu inexistența, căci cu TOŢII greșim, cu TOŢII învăţăm să trăim.

Știți care e farsa pe care ți-o joacă viața? Pe nimeni nu-l afectează greșeala ta. Aceasta azi este discutată, iar mâine uitată. Iar tu stai și privești neputincios la ea. Oamenii sunt prea egoiști pentu a se gândi la tine, se gândesc doar la ei,

doar la greșeala lor, iar tu te consumi. În esență, ne consumăm fiecare în parte de la niște nimicuri pe care inconștient le credem de o importanță majoră.

Niciodată nu am cugetat asupra acestui fapt, nu mi-am pus întrebările pe care și le punea ea, deși răspunsul e același. Ne punem întrebări diferite, dar răspunsurile ce se aseamănă sunt cele ce ne unesc.

Dacă toți merg spre est, iar eu am decis să merg spre vest, înseamnă că așa simt. Asta e cea mai mare comoară a omului, curajul de a merge acolo unde își dorește, nu unde îi dictează societatea.

* * *

În negrul de după geam găsesc liniște.

Niciodată nu am putut să-mi explic de ce ador întunericul, copacii goi, peisajele departe de a fi numite frumoase.

Le ador, mă fascinează, găsesc în ele culoarea imaginației.

Din copacii goi pot să modelez orice, pot să-i îmbrac în coroane de lumini.

Din culoarea sumbră, experimentând, obţin culori noi, negăsite în natură.

Dacă aș avea de ales între iarbă și nămol, cred că aș alege nămolul, oricât de bizar ar părea. Nimicul e un tezaur, din el poţi crea orice, dar din ceva ce există nu poţi face nimic, poţi doar schimba, dar nu întotdeauna.

Dacă, într-un moment în viaţa voastră totul pare negru, bucuraţi-vă, aveţi ocazia să creaţi sublimul. Niciodată să nu vă fie frică de întuneric, el e divin. Să vă fie frică de soare, el poate arde.

* * *

Ce are să se întâmple dacă am să râd la o dramă și am să plâng la o comedie??? Mmm, presupun că nimic. Da, sigur că am să fiu privită cu suspiciune de oamenii din jur, dar ce are străinul cu alegerea mea?

Corect. Noi alegem să râdem sau să

plângem. Existăm în funcție de ceea ce alegem.

Eu am ales să râd.

Nu este greu să faci o alegere, e greu să trăiești cu ea.

* * *

Intersecțiile reprezintă ceva inevitabil pentru mine, ceva ce mă ajută să mă redescopăr și să mă simt mai împlinită după ani de zile.

Vorbesc despre intersecțiile dintre trecut și prezent, despre oamenii care au dispărut total din peisajul vieții mele, însă umbrele lor totuși mai apar pe strada mea.

Cu toții avem dimineți în care ne trezim cu gândul la o anumită persoană, cineva care de mult este în lista uitaților, dispăruților, și iată că doar peste câteva ore, pe o ulicioară îngustă, dai nas în nas cu acea uitare.

Aceste intersecții sunt diferite, pentru fiecare în parte, căci cineva are curajul să

se salute și să zâmbească; altcineva are bună-cuviința să schimbe câteva cuvinte; iar pentru unii ignorarea reprezintă cea mai bună alegere la momentul de față.

Totuși persistă ceva ce ne învăluie pe toți fără excepție, amintirile… Da, anume acel trecut ce nu poate fi șters sau înlocuit, el este o realitate care mereu va reprezenta o părticică din propria ființă. Un om irepetabil, care ți-a dăruit sentimente unice, un sărut plăcut, o îmbrățișare neașteptată, un zâmbet mult dorit. E minunat când păstrezi în suflet doar ceea ce e mai frumos, mai sublim.

Dar… în asemenea momente, nu sunt interesată de omul ce stă în fața mea, sunt interesată de mine, de reflecția mea în acel om, căci acolo unde mai înainte reprezentam un tot, m-am regăsit drept o străină.

Sunt o străină pentru că m-am schimbat, ca orice om, și evident că lipsa

comunicării transformă orice cuplu în simple „cunoștințe". Doar atât.

Intersecţiile îmi amintesc de o decizie pe care am luat-o cu mult timp în urmă, decizia de a dispărea din viaţa unui om, și doar intersecţiile îmi răspund la întrebarea ce mă frământa cândva: „Am procedat corect?"

* * *

Când am de ales între speranță și nimic, aleg nimicul.

De regulă, speranța înseamnă așteptare, iar nimicul e o posibilitate de a merge înainte, cel puțin pentru mine așa stau lucrurile.

Inițial mă macină ideea că trebuie să sper la o anumită întâmplare sau schimbare. Mă roade faptul că nu știu nici cât timp sunt dispusă să sper, nici dacă speranța va deveni realitate într-un final.

Țin să mai subliniez o dată dragostea

mea pentru nimic, căci din nimic pot face orice, iar din speranță pot alcătui doar probleme pentru determinarea probabilității. Care e probabilitatea că în următorul an speranța mea se va adeveri?

Motivul pentru care am îndrăgit-o pe Amelia? „O ador pentru că o voi adora", așa sună explicația mea. Aveam încredere în eul cel de mâine, în alegerea lui, în sentimentele lui. Nu căutam explicații pentru aceste trăiri, și chiar dacă le-aș fi găsit, nimic nu s-ar fi schimbat. Jurnalul ei mi s-a părut profund, de parcă Amelia ducea o luptă cu toată lumea prin intermediul acestuia. Tinde să ajute, realizând că întâi de toate te ajuți pe tine pentru a putea întinde o mână altora.

Nu e greu să faci o alegere, e greu să trăiești cu ea.

ULTIMA VIZITĂ

Am fost alungat din propria casă, din propria viață, ca un câine ce și-a mușcat stăpânul. Oamenii nu vor ști niciodată care e ultima clipă petrecută alături de o persoană, care e ultima vizită. Toți știu că trebuie să prețuiască momentul, dar nimeni nu-l prețuiește, consolându-se cu ideea că viața e lungă, totul e înainte și că mâine va fi altfel, că vom începe să prețuim. Dar nu se mai ajunge la acest capitol, de parcă viața e o carte cu foi albe, și pentru a ajunge la ultimul capitol scris, trebuie să treci peste aceste pagini nescrise.

Trei zile, tot ce îmi mai rămânea, anume cu trei zile înainte de accident l-am vizitat pe domnul Frank. Ultima vizită.

— Mir.

— Da, dascăle.

— De ce ești trist? Pari atât de pierdut.

— Pur și simplu trebuie să plec pe un timp, îmi va fi dor.

— Unde pleci?

— În Coreea, la nunta unui prieten.

— E un eveniment frumos.

— Da.

Amelia apăru în ușă:

— Amelia, ești gata?

— Da, putem pleca.

M-am întors să plec, dar am simțit o mână luându-mi brațul:

— Noi nu o să ne mai vedem, așa-i?

Nu am putut să îi răspund, ce era să-i zic? Că mai am câteva ore și mor? Am tăcut și am ieșit doborât din bibliotecă.

Automobilul se îndepărta, în urma acestuia rămânând figura neagră a prietenului

meu bătrân. Lipsit de trecut, simțeam totuși că aveam emoții. Un atașament nu-l ștergi nici cu uitarea, el pur și simplu e veșnic. Am oprit mașina și am alergat către domnul Frank, mi-am pus capul pe umărul lui și am început să plâng în hohote. Îmi plângeam destinul și durerea.

Dacă ați ști când treceți pe lângă un viitor prieten, dușman, suflet pereche, probabil ați fi mai atenți la trecători.

NOAPTEA PE POD

Petalele de lumină ale felinarelor erau împrăștiate peste tot. Îmi priveam mâinile și observam cum liniile din palmă sunt prinse într-un labirint, la fel cum și eu eram prins în ultima mea noapte din viață. Era ora 21.53. Mai rămâneau șapte minute până la sosirea Ameliei. Credeți-mă, au fost cele mai insuportabile șapte minute din viața mea: pe de o parte, voiam ca acestea să nu treacă, iar din altă parte, nu aveam răbdare să dispară cât mai repede.

Timp de șapte minute, pe lângă mine au trecut nouă oameni. Unul dintre aceștia urma

să fie cu mine în avion, adică, asemenea mie, își trăia ultimele ore din viață. Interesantă e viața, nu? Treci pe lângă un om străin care are să își sfârșească drumul odată cu tine. Dacă ați ști când treceți pe lângă un viitor prieten, dușman, suflet pereche, probabil ați fi mai atenți la trecători.

— La ce te gândești, Mir?

— Amelia, scuze, nu am observat cum te-ai apropiat.

— E în regulă.

— Mă gândeam la viață.

— La ea nu se gândește, ea se trăiește!

— Adevăr zici.

— Păi, am mințit eu vreodată?

— Hm, probabil.

Am zâmbit ambii.

— S-a întâmplat ceva? Nu mă așteptam să mă chemi aici.

— Am vrut să fac o plimbare prin oraș înainte de plecare.

— Cu mine? a întrebat mirată.

— Da.

A tăcut.

— Mir, de mult vreau să te întreb ceva.

— Întreabă-mă.

— De ce ai procedat atât de dur, atunci, în bibliotecă?

— Am vrut să te apăr.

— De ce să mă aperi? De cine?

— De mine.

— Poftim? Nu înțeleg.

— Uneori e mai bine să nu înțelegi. Am răsuflat greu.

— Îmi pare rău, dar chiar am nevoie de o explicație.

— Explicația nu are să schimbe nimic.

— Greșești!

— Din păcate, nu greșesc.

Tăcea, aștepta să îi ofer răspunsuri, dar acestea nu mai contau, iar atunci când ceva nu contează, se trece peste.

— Mir, trebuie să-ți spun...

— Nu trebuie, am întrerupt-o. Știu ce vrei să-mi spui, dar nu e nevoie.

— De ce?

— Îți promit că îți voi răspunde la toate întrebările, dar nu azi. Să aștepți, bine?

— Bine.

Am sărutat-o.

La acel sărut am avut tot dreptul.

UN SUNET

— Alo, Mark!
— Andrew, ce-i cu glasul tău?
— Avionul în care zbura Mir s-a prăbușit.
— Ce? Unde e Mir?
— A murit.

— Mark, ce s-a întâmplat?
— Amelia, Mir a murit.

ÎNMORMÂNTAREA

Cădeau picături pe umbrelele negre. Petrecut pe ultimul drum, cu lacrimi, amintiri și regrete. Toți cei prezenți tăceau, privindu-mi sicriul. Ce aveau să zică?

Între cele câteva scânduri mă aflam eu. Mă ștergeam la gură cu un șervețel, căci terminasem să-mi mănânc porția, iar moartea, bine educată, a așteptat calmă până am înghițit ultima bucățică. Ba mai mult, m-a lăsat să mă ridic de la masă. O respect.

Am zis că așa va fi, dar nu m-ai crezut, nu?

Omul nu e în stare să accepte moartea

altui om, iar pe a sa o ignoră cu desăvârșire.

Mir a murit.
Cine scrie?

Amelia.

SCRISOAREA

Dragă Amelia,

Mi-am permis să te pierd, dar nu mi-am permis să plec fără să-ți răspund la întrebări. Sunt sigur că aceste răspunsuri vor durea, însă neștirea chinuie mai tare, motiv pentru care am decis să îți povestesc adevărul.

În aceste caiete e notată fiecare zi din viața mea, un stilou a descris fiecare amănunt, probabil pentru tine. Aici găsești mai multe răspunsuri, eu știu că nu ai avut curajul să mă întrebi, înțeleg motivul.

Nu sunt un romantic. Nici acum, în ultima clipă, nu sunt în stare să-ți mărturisesc ce simt,

prefer să tac și să permit faptelor să-ți descrie cum a bătut inima mea pentru tine.

Îmi doresc mult să fii fericită, să îți trăiești viața, să iubești și să fii iubită. Ai un scop, un vis, pe care îl respect și îl susțin, din acest motiv te rog să scrii o carte inspirată din caietele pe care ți le las. Pe parcursul întregii vieți am căutat un om ca mine, dar nu am găsit. Sper că data viitoare când se va naște cineva ca mine (mai bine să nu se nască), acest om va găsi ceea ce am căutat eu.

Ai un viitor frumos, să lupți pentru el! Să știi că atunci când îți trăiești prezentul, lupți pentru viitor.

Ai grijă de tine.

Cu drag,
Mir

ÎN SPATELE CORTINEI

Înmormântarea schimbă ceva în noi. Eu nu am fost o excepție. Mereu mă gândeam la ultima noastră seară, la faptul că am intrat în casă și am închis ușa fără să realizez că cel care a rămas în spate va dispărea. A fost și, gata, nu mai este.

Am primit scrisoarea de la Mir la câteva zile după înmormântare, în acea zi am plâns ca o nebună, mă durea totul, eram supărată, mă uram și îl uram. M-am îndrăgostit de el de la prima vedere. L-am văzut înainte ca el să mă vadă. Nu poți explica motivul care te face să îndrăgești un om străin dintr-o sim-

plă privire. Asta e, ceva s-a întâmplat în interior, accepți și lupți pentru acea persoană fără a pune multe întrebări.

Am descris o singură încercare de a comunica cu Mir, de fapt au fost cu mult mai multe, însă a trebuit să mă opresc la prima, fără să insist, am zis că dacă nu am putut să mă opresc în viața reală, să o fac cel puțin în carte.

Mir a fost deosebit, foarte tăcut, dar nu indiferent. Am simțit afecțiune din partea lui, îi vedeam privirea ce mă admiră și îi auzeam vocea ce mă alungă. Atât de mult dorea să mă alunge, încât nu am reușit să mă opun, am plecat. Regret enorm că nu am insistat mai mult, dar înțeleg că decizia lui era imposibil de schimbat.

Mi-a furat trei ani de fericire fără să îmi ceară acordul, a crezut ca e stăpân pe situație, când de fapt era stăpân pe mine, ceea ce nu e corect. Era vorba de un viitor comun, trebuia să luăm o decizie în comun, nu eu să fiu alungată, iar el să dispară ca un trădător.

Viața ne oferise trei ani, pe când eu cerșeam doar trei minute, iar Mir a decis că e puțin. Om nesătul, hapsân și nemulțumit. Unii au treizeci de ani la dispoziție și renunță, iar alții au trei luni și luptă.

Cât de mult mi-aș fi dorit ca el să lupte, să încerce să se opună morții, cel puțin să încerce.

Nu înțeleg cum poți să urci într-un avion care știi că se va prăbuși, nu înțeleg cum poți alunga omul drag, nu înțeleg cât de tare trebuie să iubești pentru a te sacrifica și nu înțeleg cum trebuie să trăiesc eu mai departe cu aceste neînțelegeri.

Mir nu mai este, iar eu sunt vie. În viață accepți multe și mergi înainte, din simplul motiv că nu este cale întoarsă.

JURNAL DIN VIITOR

Biografia domnului Frank a cunoscut un adevărat succes. El mai locuiește în căsuța din pădure. Despre părinții lui Mir nu cunosc nimic, dar nici nu am asemenea dorință. Andrew mi-a zis că lucrează la o carte. Nu cunosc detalii, în schimb știu că e logodit cu una dintre prietenele mele. Mark a abandonat universitatea, Mir a avut dreptate, deja are succes în sfera afacerilor. Noi doi ne-am despărțit. Era de așteptat. Țin legătura cu Song Jae, are un fiu și e fericit împreună cu soția sa.

Eu? Sunt împlinită.

— Amelia, ai un pachet.
— De la cine?
— Nu e scris.
— Interesant, un carnet gros și un bilet.
— Ce e scris în bilet?
— O, Doamne...
— Amelia, mă înspăimânți, arată biletul.

„Mi-a fost dor de tine. Știu că ești nedumerită, în curând îți voi explica totul. Am un cadou pentru tine, e un jurnal din viitor, jurnalul tău din viitor. Nu semnez. Știi de la cine e biletul."

Viața nu începe atunci când te naști,
ci atunci când realizezi că te-ai născut.

MULȚUMIRI

Am muncit mult la acest roman, însă nicio carte nu este efortul unei singure persoane. Mai mulţi oameni mi-au oferit sprijin moral și mi-au fost îndrumători.

Printre persoanele care s-au implicat direct în apariţia aceste cărţi sunt, în primul rând, părinții mei. Cei care au știut să mă susţină la bine și la rău, jertfindu-și sănătatea și odihna ca eu să am toate cele necesare.

Scriitorul Dumitru Crudu, primul care a citit cartea, m-a îndrumat și m-a îndemnat să o public. Prin cuvintele sale, domnul Dumitru Crudu mi-a insuflat încrederea și curajul necesar.

Sunt recunoscătoare Editurii Bestseller și în special domnului Ion Bargan, pentru că mi-a acordat toată susținerea și m-a ajutat să îmi văd visul realizat.

Doamna Lucia Țurcanu, o expertă a cuvântului scris, s-a ocupat cu multă răbdare și profesionalism de redactarea cărții mele. Vă mulțumesc mult pentru sugestiile oferite.

Toată aprecierea mea și gânduri bune pentru

Alex Iordache și Ina Moroșanu, persoane excepționale, pentru că au făcut coperta pe care mi-o doream.

Greg Schwartzog a realizat un book trailer formidabil, m-a ajutat să redau atmosfera cărții să transmit publicului un mesaj profund. În același context, aș vrea să o menționez și pe Alexandra Aim, care ne-a fost alături în ziua filmărilor.

Vreau să mulțumesc familiei Rău pentru ajutorul acordat la lansare. Aveți un fiu minunat, Gabriel! Puteți fi mândri de el! Mă bucur că chipul acestui copil frumos și deosebit este pe coperta cărții.

Mischa Arnaut, ai demonstrat că prietenul la nevoie se cunoaște. Mulțumesc pentru toată susținerea ta din ultimii ani și pentru faptul că ai crezut în mine.

Există oameni care apar în viața noastră în momentul potrivit. În cazul meu, acesta a fost Felix Podborski. Mi-ai sărit în ajutor în cele mai grele clipe, apreciez.

Vă mulțumesc tuturor pentru că, pe lângă sprijinul profesional, mi-ați dăruit prietenia voastră.

CUPRINS

Cuvânt-înainte de Dumitru Crudu 7

Definiția normalității 9
Nu știi că știu 14
Un dialog presupus 18
Domnul Frank 20
Jocul preferat 24
Ziua neagră 26
Căsuța din pădure 29
La lac 31
Portretul morții 36
Rămas-bun 39
E greu să fii ca toți 41
Ca la început 45
Andrew 47
Mark 53
În așteptare 57
Iubire 59

Ea 60
Amintire în prezent 62
Amintire neplăcută 65
Refuzul 67
Plecarea 70
O lume la dispoziție 73
Coreea de Sud 80
Revenirea 85
Accident aerian 89
Amelia 92
Jurnalul 98
Ultima vizită 112
Noaptea pe pod 115
Un sunet 119
Înmormântarea 120
Scrisoarea 122
În spatele cortinei 124
Jurnal din viitor 127

Mulțumiri 130

eBook

Scanează codul pentru a descărca „Amintiri din viitor” în format eBook pe smarphone sau tabletă.

Audiobook

Scanează codul pentru a descărca „Amintiri din viitor” în format Audiobook pe smarphone sau tabletă.

Pentru a scana un QR Code, este necesar să instalați o aplicație:

- iPhone sau iPad: Instalați aplicația *QR Code Reader by Scan*.
- Smartphone sau tabletă Android: Instalați aplicația *Google Googles*.
- Smartphone sau tabletă Windows: Instalați aplicația *QR Code Reader*.

Urmărește-ne pe Snapchat!
Scanează acest snapcode!

10 CĂRȚI RECOMANDATE DE AUTOARE

1. *Jurnalul unui om dezamăgit*, W.N.P. Barbellion
2. *Leagănul respirației*, Herta Müller
3. *Idiotul*, F.M. Dostoievski
4. *Magicianul*, John Fowles
5. *Nuntă în cer*, Mircea Eliade
6. *Romanul Mariei Callas*, Alfonso Signorini
7. *În sălbăticie*, Jon Krakauer
8. *Biografia foamei*, Amélie Nothomb
9. *Rațiune și simțire*, Jane Austen
10. *Ceasurile*, Agatha Christie

1001 CĂRȚI
DE CITIT ÎNTR-O VIAȚĂ

- [ ] 1. O mie și una de nopți – Autor anonim
- [ ] 2. Povestea tăietorului de bambus - Autor anonim
- [ ] 3. Povestea lui Genji - Murasaki Shikibu
- [ ] 4. Cronica celor trei regate - Luo Guanzhong
- [ ] 5. Marginea apei - Shi Nai'an & Luo Guanzhong
- [ ] 6. Măgarul de aur - Lucius Apuleius
- [ ] 7. Tirant Blanc - Joanot Martorell
- [ ] 8. La Celestina - Fernando De Rojas
- [ ] 9. Amadis de Gaula - Garci Rodriguez De Montalvo
- [ ] 10. Viața lui Lazarillo de Tormes - Autor anonim
- [ ] 11. Gargantua și Pantagruel - Francois Rabelais
- [ ] 12. Lusiada - Luis Vaz De Camoes
- [ ] 13. Regele maimuța: Călătoria spre vest - Wu Cheng'en
- [ ] 14. Peripețiile năpăstuitului călător - Thomas Nashe
- [ ] 15. Thomas din Reading - Thomas Deloney
- [ ] 16. Don Quijote - Miguel De Cervantes Saavedra
- [ ] 17. Muncile lui Persiles și ale Sigismundei - Miguel De Cervantes

- [ ] 18. Adevărata istorie a cuceririi Noii Spanii - Bernal Diaz Del Castillo
- [ ] 19. Aventurosul Simplicissimus - Hans Von Grimmelshausen
- [ ] 20. Prinţesa de Cleves - Marie-Madelaine Pioche De Lavergne, Contesa De La Fayette
- [ ] 21. Oroonoko - Aphra Behn
- [ ] 22. Robinson Crusoe - Daniel Defoe
- [ ] 23. Dragostea în Exces - Eliza Haywood
- [ ] 24. Moll Flanders - Daniel Defoe
- [ ] 25. Călătoriile lui Gilliver - Jonathan Swift
- [ ] 26. O propunere modestă - Jonathan Swift
- [ ] 27. Joseph Andrews - Henry Fielding
- [ ] 28. Memoriile lui Martinus Scriblerus - Arbuthnot, Gay, Parnell, Pope, Swift
- [ ] 29. Pamela - Samuel Richardson
- [ ] 30. Clarissa - Samuel Richardson
- [ ] 31. Tom Jones - Henry Fielding
- [ ] 32. Fanny Hill - John Cleland
- [ ] 33. Peregrine Pickle - Tobias George Smollett
- [ ] 34. Don Quijote Feminin - Charlotte Lennox
- [ ] 35. Candide - Voltaire
- [ ] 36. Rasselas - Samuel Johnson
- [ ] 37. Iulia sau noua Eloiza - Jean-Jacques Rousseau
- [ ] 38. Emile sau despre Educaţie - Jean-Jacques Rousseau

- [ ] 39. Castelul din Otranto - Horace Walpole
- [ ] 40. Vicarul din Wakefield - Oliver Goldsmith
- [ ] 41. Tristram Shandy - Laurence Sterne
- [ ] 42. O călătorie sentimentală - Laurence Sterne
- [ ] 43. Omul sentimental - Henry Mackenzie
- [ ] 44. Humphry Clinker - Tobias George Smollett
- [ ] 45. Suferințele tânărului Werther - Johann Wolfgang Von Goethe
- [ ] 46. Evelina - Fanny Burney
- [ ] 47. Visările unui hoinar singuratic - Jean-Jacques Rousseau
- [ ] 48. Legăturile primejdioase - Pierre Choderlos De Laclos
- [ ] 49. Confesiunile - Jean-Jacques Rousseau
- [ ] 50. Cele 120 de zile ale Sodomei - Marchizul De Șade
- [ ] 51. Anton Reiser - Karl Philipp Moritz
- [ ] 52. Vathek - William Beckford
- [ ] 53. Justine - Marchizul De Șade
- [ ] 54. Visul din pavilionul roșu - Cao Xueqin
- [ ] 55. Aventurile lui Calb Williams - William Godwin
- [ ] 56. Povestea interesantă - Olaudah Equiano
- [ ] 57. Misterele din Udolpho - Ann Radcliffe
- [ ] 58. Anii de ucenicie ai lui Wilhelm Meister - Johann Wolfgang Von Goethe
- [ ] 59. Călugărul - M.G. Lewis

- [ ] 60. Camilla - Fanny Burney
- [ ] 61. Jacques Fatalistul - Denis Diderot
- [ ] 62. Călugăriţa - Denis Diderot
- [ ] 63. Hyperion - Friedrich Holderlin
- [ ] 64. Castelul Rackrent - Maria Edgeworth
- [ ] 65. Henric de Ofterdingen - Novalis
- [ ] 66. Nepotul lui Rameau - Denis Diderot
- [ ] 67. Afinităţi Elective - Johann Wolfgang Von Goethe
- [ ] 68. Michael Kohlhaas - Heinrich Von Kleist
- [ ] 69. Raţiune și Simţire - Jane Austen
- [ ] 70. Mândrie și Prejudecată - Jane Austen
- [ ] 71. Mansfield Park - Jane Austen
- [ ] 72. Emma - Jane Austen
- [ ] 73. Rob Roy - Sir Walter Scott
- [ ] 74. Frankenstein - Mary Wollstonecraft Shelley
- [ ] 75. Ivanhoe - Sir Walter Scott
- [ ] 76. Melmoth Rătăcitorul - Charles Robert Măturin
- [ ] 77. Viaţă și opiniile motanului Murr - E.T.A. Hoffmann
- [ ] 78. Memoriile personale și confesiunile unui păcătos cu temei - James Hogg
- [ ] 79. Viaţa unui pierde-vară - Joseph Von Eichendorff
- [ ] 80. Ultimul mohican - James Fenimore Cooper
- [ ] 81. Logodnicii - Alessandro Manzoni
- [ ] 82. Roșu și Negru - Stendhal
- [ ] 83. Notre-Dame de Paris - Victor Hugo

- [ ] 84. Evgheni Oneghin - Aleksandr Sergheevici Pușkin
- [ ] 85. Eugenie Grandet - Honore De Balzac
- [ ] 86. Moș Goriot - Honore De Balzac
- [ ] 87. Nasul - Nikolai Vasilievici Gogol
- [ ] 88. Oliver Twist - Charles Dickens
- [ ] 89. Leul din Flandra - Hendrik Conscience
- [ ] 90. Mănăstirea din Parma - Stendhal
- [ ] 91. Prăbușirea Casei Usher - Edgar Allan Poe
- [ ] 92. Camera obscură - Hildebrand
- [ ] 93. Un erou al timpului nostru - Mihail Iurievici Lermontov
- [ ] 94. Suflete moarte - Nikolai Vasilievici Gogol
- [ ] 95. Iluzii pierdute - Honore De Balzac
- [ ] 96. Hruba și Pendulul - Edgar Allan Poe
- [ ] 97. Cei trei muschetari - Alexandre Dumas
- [ ] 98. Facundo - Domingo Faustino Sarmiento
- [ ] 99. Balta diavolului - George Sand
- [ ] 100. Contele de Monte-Cristo - Alexandre Dumas
- [ ] 101. Jane Eyre - Charlotte Bronte
- [ ] 102. Bâlciul deșertăciunilor - William Makepeace Thackeray
- [ ] 103. La răscruce de vânturi - Emily Bronte
- [ ] 104. Necunoscuta de la Wildfell Hall - Anne Bronte
- [ ] 105. David Copperfield - Charles Dickens
- [ ] 106. Litera stacojie - Nathaniel Hawthorne
- [ ] 107. Moby-Dick - Herman Melville

- [ ] 108. Casa cu șapte frontoane - Nathaniel Hawthorne
- [ ] 109. Coliba unchiului Tom - Harriet Beecher Stowe
- [ ] 110. Cranford - Elizabeth Gaskell
- [ ] 111. Casa umbrelor - Charles Dickens
- [ ] 112. Walden - Henry David Thoreau
- [ ] 113. Heinrich cel Verde - Gottfried Keller
- [ ] 114. Nord și Sud - Elizabeth Gaskell
- [ ] 115. Doamna Bovary - Gustave Flaubert
- [ ] 116. Vară Indiană - Adalbert Stifter
- [ ] 117. Adam Bede - Geroge Eliot
- [ ] 118. Oblomov - Ivan Goncearov
- [ ] 119. Femeia în alb - Wilkie Collins
- [ ] 120. Moara de pe Floss - George Eliot
- [ ] 121. Max Havelaar - Multatuli
- [ ] 122. Marile speranţe - Charles Dickens
- [ ] 123. Silas Marner - George Eliot
- [ ] 124. Părinţi și Copii - Ivan Turgheniev
- [ ] 125. Mizerabilii - Victor Hugo
- [ ] 126. Copiii apelor - Charles Kingsley
- [ ] 127. Însemnări din subterană - Fiodor Dostoievski
- [ ] 128. Unchiul Silas - Sheridan Le Fanu
- [ ] 129. Alice în Ţara Minunilor - Lewis Carroll
- [ ] 130. Călătorie spre centrul Pământului - Jules Verne
- [ ] 131. Crimă și Pedeapsa - Fiodor Dostoievski
- [ ] 132. Ultima cronica din Barset - Anthony Trollope

- [ ] 133. Therese Raquin - Emile Zola
- [ ] 134. Piatra lunii - Wilkie Collins
- [ ] 135. Micuţele doamne - Louisa May Alcott
- [ ] 136. Idiotul - Fiodor Dostoievski
- [ ] 137. Cântecele lui Maldoror - Contele De Lautreamont
- [ ] 138. Phineas Finn - Anthony Trollope
- [ ] 139. Educaţia sentimentală - Gustave Flaubert
- [ ] 140. Război și Pace - Lev Tolstoi
- [ ] 141. Regele Lear al stepelor - Ivan Turgheniev
- [ ] 142. Dincolo de oglindă - Lewis Carroll
- [ ] 143. Middlemarch - George Eliot
- [ ] 144. Apele primăverii - Ivan Turgheniev
- [ ] 145. Erewhon - Samuel Butler
- [ ] 146. Demonii - Fiodor Dostoievski
- [ ] 147. Prin sticla întunecată - Sheridan Le Fanu
- [ ] 148. Ocolul Pământului în optzeci de zile - Jules Verne
- [ ] 149. Pelerinul vrăjit - Nikolai Leskov
- [ ] 150. Departe de lumea dezlănţuită - Thomas Hardy
- [ ] 151. Pepita Jimenez - Juan Valera
- [ ] 152. Crimă părintelui Amado - Jose Maria Eca De Queiros
- [ ] 153. Gervaise - Emile Zola
- [ ] 154. Anna Karenina - Lev Tolstoi
- [ ] 155. Martin Fierro - Jose Hernandez
- [ ] 156. Salonul roșu - August Strindberg

- [ ] 157. Ben-Hur - Lew Wallace
- [ ] 158. Nana - Emile Zola
- [ ] 159. Portretul unei doamne - Henry James
- [ ] 160. Familia Malavoglia - Giovanni Verga
- [ ] 161. Memoriile postume ale lui Bras Cubas - Joaquim Maria Machado De Assis
- [ ] 162. Bouvard și Pecuchet - Gustave Flaubert
- [ ] 163. Comoară din insula - Robert Louis Stevenson
- [ ] 164. O viaţă - Guy De Maupassant
- [ ] 165. Moartea lui Ivan Ilici - Lev Tolstoi
- [ ] 166. În răspăr - Joris-Karl Huysmans
- [ ] 167. Regenta - Clarin Leopoldo Alaș
- [ ] 168. Bel-Ami - Guy De Maupassant
- [ ] 169. Marius Epicureanul - Walter Pater
- [ ] 170. Aventurile lui Huckleberry Finn - Mark Twain
- [ ] 171. Germinal - Emile Zola
- [ ] 172. Minele Regelui Solomon - Frederik Van Eeden
- [ ] 173. Ciudatul caz al doctorului Jeckyll și al domnului Hyde - Robert Louis Stevenson
- [ ] 174. Conacele din Ulloa - Emilia Pardo Bazan
- [ ] 175. Cei de pe Insula Hemso - August Strindberg
- [ ] 176. Pierre și Jean - Guy De Maupassant
- [ ] 177. Sub jug - Ivan Vazov
- [ ] 178. Plăcerea - Gabriele D'annunzio
- [ ] 179. Eline Vere - Louis Couperus

- [ ] 180. Foamea - Knut Hamsun
- [ ] 181. În largul mării - August Strindberg
- [ ] 182. Bestia umană - Emile Zola
- [ ] 183. Thais - Anatole France
- [ ] 184. Sonata Kreutzer - Lev Tolstoi
- [ ] 185. Portretul lui Dorian Grey - Oscar Wilde
- [ ] 186. Liturghia neagră - Joris-Karl Huysmans
- [ ] 187. Povestea lui Gosta Berling - Selma Lagerlof
- [ ] 188. Noua Strada Grub - George Gissing
- [ ] 189. Vești de nicăieri - William Morris
- [ ] 190. Aventurile lui Sherlock Holmes - Sir Arthur Conan Doyle
- [ ] 191. Jurnalul unui nimeni - George & Weedon Grossmith
- [ ] 192. Viceregii - Federico De Roberto
- [ ] 193. Jude Neștiutul - Thomas Hardy
- [ ] 194. Effi Briest - Theodor Fontane
- [ ] 195. Mașina timpului - H.G. Wells
- [ ] 196. Insula Doctorului Moreau - H.G. Wells
- [ ] 197. Quo Vadis - Henryk Sienkiewicz
- [ ] 198. Dracula - Bram Stoker
- [ ] 199. Ce știa Maisie - Henry James
- [ ] 200. Compasiune - Benito Perez Galdos
- [ ] 201. Faraonul - Boleslaw Prus
- [ ] 202. Fructele Pământului - Andre Gâde

- [ ] 203. Războiul Lumilor - H.G. Wells
- [ ] 204. Senilitate - Italo Svevo
- [ ] 205. Dom Casmurro - Joaquim Maria Machado De Assis
- [ ] 206. Trezirea la Viaţa - Kate Chopin
- [ ] 207. Lacul Stechlin - Theodoe Fontane
- [ ] 208. Stelele din Eger - Geza Gardonyi
- [ ] 209. Experienţele unui fost ofiţer irlandez - Somerville Și Ross
- [ ] 210. Sandokan: Tigrii din Mompracem - Emilio Salgari
- [ ] 211. Carrie Meeber - Theodore Dreiser
- [ ] 212. Sublocotenentul Gustl - Arthur Schnitzler
- [ ] 213. Kim - Rudyard Kipling
- [ ] 214. Casa Buddenbrook - Thomas Mann
- [ ] 215. Câinele din Baskerville - Sir Arthur Conan Doyle
- [ ] 216. Inima întunericului - Joseph Conrad
- [ ] 217. Aripile Porumbiţei - Henry James
- [ ] 218. Imoralistul - Andre Gâde
- [ ] 219. Ambasadorii - Henry James
- [ ] 220. Enigma Nisipurilor - Erskine Childers
- [ ] 221. Chemarea Strămbunilor - Jack London
- [ ] 222. Memoriile unui nevropat - Daniel P. Schreber
- [ ] 223. Ucigașa - Alexandros Papadiamantis
- [ ] 224. Adrian al VII-lea - Frederick Rolfe
- [ ] 225. Nostromo - Joseph Conrad
- [ ] 226. Casa bucuriei - Edith Wharton

- [ ] 227. Profesorul Unrat - Heinrich Mann
- [ ] 228. Singurătate - Victor Catala
- [ ] 229. Rătăcirile elevului Torless - Robert Musil
- [ ] 230. Forsyte Saga - John Galsworthy
- [ ] 231. Jungla - Upton Sinclair
- [ ] 232. Agentul Secret - Joseph Conrad
- [ ] 233. Mama - Maxim Gorki
- [ ] 234. Casa de la marginea abisului - William Hope Hodgson
- [ ] 235. Poveste bătrânelor soațe - Arnold Bennett
- [ ] 236. Infernul - Henri Barbusse
- [ ] 237. Camera cu vedere - E.M. Forster
- [ ] 238. Poarta îngustă - Andre Gâde
- [ ] 239. Însemnările lui Malte Laurids Brigge - Rainer Maria Rilke
- [ ] 240. Howards End - E.M. Forster
- [ ] 241. Impresii din Africa - Raymond Roussel
- [ ] 242. Fantomas - Marcel Allain Și Pierre Souvestre
- [ ] 243. Ethan Frome - Edith Wharton
- [ ] 244. Fiica servitoarei - James Stephens
- [ ] 245. Moarte la Veneţia - Thomas Mann
- [ ] 246. Fii și Îndrăgostiţi - D.H. Lawrence
- [ ] 247. Filantropii cu pantalonii zdrenţuiţi - Robert Tressell
- [ ] 248. Platero și cu mine - Juan Ramon Jimenez
- [ ] 249. Tarzan, omul maimuța - Edgar Rice Burroughs

- [ ] 250. Locus Solus - Raymond Roussel
- [ ] 251. Kokoro - Natsume Soseki
- [ ] 252. Cele 39 de repte - John Buchan
- [ ] 253. Curcubeul - D.H. Lawrence
- [ ] 254. Robie - William Somerset Maugham
- [ ] 255. Povestea unei pasiuni - Ford Madox Ford
- [ ] 256. Rashomon - Akutagawa Ryunosuke
- [ ] 257. Focul - Henri Barbusse
- [ ] 258. Portret al artistului în tinereţe - James Joyce
- [ ] 259. Înfrânţii - Mariano Azuela
- [ ] 260. Pallieter - Felix Timmermans
- [ ] 261. Casa și Lumea - Rabindra Nath Tagore
- [ ] 262. Rodul pământului - Knut Hamsun
- [ ] 263. Întoarcerea soldatului - Rebecca West
- [ ] 264. Tarr - Wyndham Lewis
- [ ] 265. Furtuni de oţel - Ernst Junger
- [ ] 266. Femei îndrăgostite - D.H. Lawrence
- [ ] 267. Strada mare - Sinclair Lewis
- [ ] 268. Vârsta inocentei - Edith Wharton
- [ ] 269. Galben de crom - Aldous Huxley
- [ ] 270. Viaţa lui Iisus - Giovanni Papini
- [ ] 271. Ulise - James Joyce
- [ ] 272. Babbitt - Sinclair Lewis
- [ ] 273. Casa lui Claudine - Colette
- [ ] 274. Viaţă și moartea - Lui Harriett Frean - May Sinclair

- [ ] 275. Pădurea spânzuraților - Liviu Rebreanu
- [ ] 276. Siddhartha - Hermann Hesse
- [ ] 277. Camera imensă - E.E. Cummings
- [ ] 278. Kristin Lavransdatter - Sigrid Undset
- [ ] 279. Amoc - Stefan Zweig
- [ ] 280. Neastâmpăr - Raymond Radiguet
- [ ] 281. Conștiința lui Zeno - Italo Svevo
- [ ] 282. O călătorie în India - E.M. Forster
- [ ] 283. Noi - Evgheni Zamiatin
- [ ] 284. Muntele vrăjit - Thomas Mann
- [ ] 285. Pălăria verde - Michael Arlen
- [ ] 286. Lumea nouă - Heruy Walda-Sellasse
- [ ] 287. Casa profesorului - Willa Cather
- [ ] 288. Afacerea Artamonovilor - Maxim Gorki
- [ ] 289. Procesul - Franz Kafka
- [ ] 290. Falsificatorii de bani - Andre Gâde
- [ ] 291. Marele Gatsby - F. Scott Fitzgerald
- [ ] 292. Doamna Dalloway - Virginia Woolf
- [ ] 293. Chaka Zulusul - Thomas Mofolo
- [ ] 294. Nașterea americanilor - Gertrude Stein
- [ ] 295. Cine l-a ucis pe Roger Ackroyd - Agatha Christie
- [ ] 296. Unul, nici unul și o sută de mii - Luigi Pirandello
- [ ] 297. Sub soarele lui Satan - Georges Bernanos
- [ ] 298. Peripețiile bravului soldat Svejk - Jaroslav Hasek
- [ ] 299. Alberta și Iacob - Cora Sandel

- [ ] 300. Castelul - Franz Kafka
- [ ] 301. Orbirea - Henry Green
- [ ] 302. Fiesta - Ernest Hemingway
- [ ] 303. America - Franz Kafka
- [ ] 304. Cazul soldatului Grisa - Arnold Zweig
- [ ] 305. Vidra Tarka - Henry Williamson
- [ ] 306. Spre far - Virginia Woolf
- [ ] 307. În căutarea Timpului Pierdut - Marcel Proust
- [ ] 308. Lupul de stepa - Hermann Hesse
- [ ] 309. Nadja - Andre Breton
- [ ] 310. Nisipuri mișcătoare - Nella Larsen
- [ ] 311. Declin și Prăbușire - Evelyn Waugh
- [ ] 312. Unii preferă urzicile - Junichiro Tanizaki
- [ ] 313. Sfârșitul paradei - Ford Madox Ford
- [ ] 314. Fântâna singurătăţii - Radclyffe Hall
- [ ] 315. Amantul doamnei Chatterley - D.H. Lawrence
- [ ] 316. Orlando - Virginia Woolf
- [ ] 317. Istoria ochiului - Georges Bataille
- [ ] 318. Retragere fără glorie - Shahan Shahnoor
- [ ] 319. Copiii teribili - Jean Cocteau
- [ ] 320. Berlin Alexanderplatz - Alfred Doblin
- [ ] 321. Nimic nou pe frontul de vest - Erich Maria Remarque
- [ ] 322. Indiferenţii - Alberto Moravia
- [ ] 323. Trăire - Henry Green
- [ ] 324. Cei șapte nebuni - Roberto Arlt

- [ ] 325. Adio, arme - Ernest Hemingway
- [ ] 326. Trecerea - Nella Larsen
- [ ] 327. Privește, înger, către casă - Thomas Wolfe
- [ ] 328. Șoimul maltez - Dashiell Hammett
- [ ] 329. Partea din mijloc a sorții - Frederic Manning
- [ ] 330. Maimuțele Domnului - Wyndham Lewis
- [ ] 331. Monica - Saunders Lewis
- [ ] 332. Lăcomia - Stanislaw Ignacy Witkiewicz
- [ ] 333. Valurile - Virginia Woolf
- [ ] 334. Spre nord - Elizabeth Bowen
- [ ] 335. Uscătivul - Dashiell Hammett
- [ ] 336. Călătorie la capătul nopții - Louis-Ferdinand Celine
- [ ] 337. Întoarcerea lui Philip Latinowicz - Miroslav Krleza
- [ ] 338. Marșul lui Radetzky - Joseph Roth
- [ ] 339. Tărâmul interzis - J.J. Slauerhoff
- [ ] 340. Ferma trăsniților - Stella Gibbons
- [ ] 341. Minunata lume nouă - Aldous Huxley
- [ ] 342. Cuibul de vipere - Francois Mauriac
- [ ] 343. Omul fără însușiri - Robert Musil
- [ ] 344. Brânză - Willem Elsschot
- [ ] 345. Condiția umană - Andre Malraux
- [ ] 346. O zi liberă - Storm Jameson
- [ ] 347. Testamentul tinereții - Vera Brittain
- [ ] 348. Autobiografia lui Alice B. Toklas - Gertrude Stein
- [ ] 349. Reclama la crimă - Dorothy L. Sayers

- [ ] 350. Miss Lonelyhearts - Nathanael West
- [ ] 351. Spuneți-i Somn - Henry Roth
- [ ] 352. Prăvăliile de scorțișoară - Bruno Schulz
- [ ] 353. Mulțumesc, Jeeves - P.G. Wodehouse
- [ ] 354. Blândețea nopții - F. Scott Fitzgerald
- [ ] 355. Tropicul Cancerului - Henry Miller
- [ ] 356. Poștașul sună întotdeauna de ouă ori - James M. Cain
- [ ] 357. Pe culmile disperării - Emil Cioran
- [ ] 358. Clopotele din Basel - Louis Aragon
- [ ] 359. Cei nouă croitori - Dorothy L. Sayers
- [ ] 360. Orbirea - Elias Canetti
- [ ] 361. Și caii se împușcă, nu-i așa? - Horace Mccoy
- [ ] 362. Dl. Norris schimbă trenul - Christopher Isherwood
- [ ] 363. De neatins - Mulk Raj Anand
- [ ] 364. Oameni independenți - Halldor Laxness
- [ ] 365. Pădurea din noapte - Djuna Barnes
- [ ] 366. La poalele muntelui nebuniei - H.P. Lovecraft
- [ ] 367. Absalom, Absalom! - William Faulkner
- [ ] 368. Războiul salamandrelor - Karel Capek
- [ ] 369. Ține lăcrămioara în zbor - George Orwell
- [ ] 370. Pe aripile vântului - Margaret Mitchell
- [ ] 371. Trestia gânditoare - Rebecca West
- [ ] 372. Orb prin Gaza - Aldous Huxley
- [ ] 373. Va veni vara - Sylvia Townsend Warner
- [ ] 374. Omul Cămilă - Lao She

- [ ] 375. Din inima Africii - Isak Dinesen (Karen Blixen)
- [ ] 376. În paranteză - David Jones
- [ ] 377. Ferdydurke - Witold Gombrowicz
- [ ] 378. Cucuveaua oarbă - Sadeq Hedayat
- [ ] 379. Hobbitul - J.R.R. Tolkien
- [ ] 380. Ochii lor îl urmăreau pe Dumnezeu - Zora Neale Hurston
- [ ] 381. Șoareci și Oameni - John Steinbeck
- [ ] 382. Murphy - Samuel Beckett
- [ ] 383. SUA - John Dos Passos
- [ ] 384. Brighton Rock - Graham Greene
- [ ] 385. Motiv de Alarmă - Eric Ambler
- [ ] 386. Alamut - Vladimir Bartol
- [ ] 387. Rebecca - Daphne Du Maurier
- [ ] 388. Greața - Jean-Paul Sartre
- [ ] 389. Miss Pettigrew Lifes For a Day - Winifred Watson
- [ ] 390. La hotarele raţiunii - Mitoslav Krleza
- [ ] 391. Somnul de veci - Raymond Chandler
- [ ] 392. Adio Berlin - Christopher Isherwood
- [ ] 393. Fructele mâniei - John Steinbeck
- [ ] 394. Bună dimineața, miez de noapte - Jean Rhys
- [ ] 395. La Doi Lebădoi - Flann O'brien
- [ ] 396. Fiul natural - Richard Wright
- [ ] 397. Invenţiile lui Morel - Adolfo Bloy Casares
- [ ] 398. Deșertul tătarilor - Dino Buzzati
- [ ] 399. Puterea și Gloria - Graham Greene

- [ ] 400. Pentru cine bat clopotele – Hemingway
- [ ] 401. Bărbatul care iubea copiii - Christina Stead
- [ ] 402. Necuprinsa-i vremea și vrăjmașa - Ciro Alegria
- [ ] 403. Viii și Morții - Patrick White
- [ ] 404. Satele tale - Cesare Pavese
- [ ] 405. Călătorie în Sicilia - Elio Vittorini
- [ ] 406. Străinul - Albert Camus
- [ ] 407. Lumânările ard până la capăt - Sandor Mârâi
- [ ] 408. Jucătorul de Șah - Stefan Zweig
- [ ] 409. Jocul cu mărgele de sticlă - Hermann Hesse
- [ ] 410. Iosif și frații săi - Thomas Mann
- [ ] 411. Micul prinț - Antoine De Saint-Exupery
- [ ] 412. Omul suspendat - Saul Bellow
- [ ] 413. Tăișul briciului - William Somerset Maugham
- [ ] 414. Traversarea - Anna Seghers
- [ ] 415. Pippi Șoseța - Astrid Lindgren
- [ ] 416. Iubirea - Henry Green
- [ ] 417. Ferma animalelor - George Orwell
- [ ] 418. Podul de pe Drina - Ivo Andric
- [ ] 419. Hristos s-a oprit la Eboli - Carlo Levi
- [ ] 420. Arcana 17 - Andre Breton
- [ ] 421. Întoarcerea la Brideshead - Evelyn Waugh
- [ ] 422. Cronica orașului Travnik - Ivo Andric
- [ ] 423. Fericire întâmplătoare - Gabrielle Roy
- [ ] 424. Nimic - Carmen Laforet

- [ ] 425. Moartea lui Vergiliu - Hermann Broch
- [ ] 426. Titus Groan - Mervyn Peake
- [ ] 427. Zorba Grecul - Nikos Kazantzakis
- [ ] 428. Întoarcerea - Henry Green
- [ ] 429. Domnul Președinte - Miguel Angel Asturias
- [ ] 430. Cărarea cuiburilor de păianjeni - Italo Calvino
- [ ] 431. La poalele vulcanului - Malcolm Lowry
- [ ] 432. Mai este oare acesta un om - Primo Levi
- [ ] 433. Exerciţii de stil - Raymond Queneau
- [ ] 434. Ciuma - Albert Camus
- [ ] 435. Doctor Faustus - Thomas Mann
- [ ] 436. Aleea Midaq - Nagiub Mahfouz
- [ ] 437. Spuma zilelor - Boris Vian
- [ ] 438. Călătorie în Alcarria - Cămilo Jose Cela
- [ ] 439. Cenușa și Diamante - Jerzy Andrzejewski
- [ ] 440. Nesupunere - Alberto Moravia
- [ ] 441. Totul despre H. Hatterr - G.V. Desani
- [ ] 442. Plângi, țară dragă - Alan Paton
- [ ] 443. În inima mărilor - Shmuel Yosef Agnon
- [ ] 444. Adio, Maria - Tedeusz Borowski
- [ ] 445. Sentinţa de condamnare la moarte - Maurice Blanchot
- [ ] 446. 1984 - George Orwel
- [ ] 447. Omul cu brațul de aur - Nelson Algren
- [ ] 448. Împărăția acestei lumi - Alejo Carpentier
- [ ] 449. În arșiţa zilei - Elizabeth Bowen

- [ ] 450. Dragostea în climat friguros - Nancy Mitford
- [ ] 451. Cazul tovarășului Tulaiev - Victor Serge
- [ ] 452. Grădina de aramă - Simon Vestdijk
- [ ] 453. Eu, Robotul - Isaac Asimov
- [ ] 454. Cântecele ierbii - Doris Lessing
- [ ] 455. Un oraș ca Alice - Nevil Shute
- [ ] 456. Luna și focurile - Cesare Pavese
- [ ] 457. Gormenghast - Mervyn Peake
- [ ] 458. Cele treisprezece ceasuri - James Thurber
- [ ] 459. Labirintul solitudinii - Octavio Paz
- [ ] 460. Abatele C - Georges Bataille
- [ ] 461. Inocenții - Hermann Broch
- [ ] 462. Baraba - Par Lagerkvist
- [ ] 463. Sfârșitul aventurii - Graham Greene
- [ ] 464. Molloy - Samuel Beckett
- [ ] 465. Omul revoltat - Albert Camus
- [ ] 466. De veghe în lanul de secară - J.D. Salinger
- [ ] 467. Ţărmul Syrtelor - Julien Gracq
- [ ] 468. Fundația - Isaac Asimov
- [ ] 469. Malone Moare - Samuel Beckett
- [ ] 470. Ziua trifidelor - John Wyndham
- [ ] 471. Memoriile lui Hadrian - Marguerite Yourcenar
- [ ] 472. Stupul - Cămilo Jose Cela
- [ ] 473. Sfetnicul din sânge - Flannery O'Connor
- [ ] 474. Bătrânul și Marea - Ernest Hemingway

- [ ] 475. Omul invizibil - Ralph Ellison
- [ ] 476. Judecătorul și Călăul - Friedrich Durrenmatt
- [ ] 477. Coroana de carton - Martin Boyd
- [ ] 478. O mie de cocori - Yasunari Kawabata
- [ ] 479. Du-te și spune-i muntelui - James Baldwin
- [ ] 480. Casino Royale - Ian Fleming
- [ ] 481. Junkie - William Burroughs
- [ ] 482. Jim Norocosul - Kingsley Amis
- [ ] 483. Pașii pierduți - Alejo Carpentier
- [ ] 484. Sera - Wolfgang Koeppen
- [ ] 485. Rămas bun pe vecie - Raymond Chandler
- [ ] 486. Mesagerul - L.P. Hartley
- [ ] 487. Copilul negru - Camara Laye
- [ ] 488. O zi de primăvară - Ciril Kosmac
- [ ] 489. Dispreţul - Alberto Moravia
- [ ] 490. Istoria lui O - Pauline Reage
- [ ] 491. Prins în mreje - Iris Murdoch
- [ ] 492. Împăratul muștelor - William Golding
- [ ] 493. Mandarinii - Simone De Beauvoir
- [ ] 494. Bună ziua, tristeţe - Francoise Sagan
- [ ] 495. Moarte la Roma - Wolfgang Koeppen
- [ ] 496. Tumultul valurilor - Yukio Mishima
- [ ] 497. Soldatul necunoscut - Vaino Linna
- [ ] 498. Eu nu sunt Stiller - Max Frisch
- [ ] 499. Băieți de viață - Pier Paolo Pasolini

- [ ] 500. Recunoașterile - William Gaddis
- [ ] 501. Câmpia în flăcări - Juan Rulfo
- [ ] 502. Un american liniștit - Graham Greene
- [ ] 503. Încrezători și Mutilați - James Plunkett
- [ ] 504. Șoimul meu, Memed - Yasar Kemal
- [ ] 505. Hristos răstignit a doua oară - Nikos Kazantzakis
- [ ] 506. Grande Sertao - Joao Guimaraes Rosa
- [ ] 507. Lolita - Vladimir Nabokov
- [ ] 508. Talentatul domn Ripley - Patricia Highsmith
- [ ] 509. Stăpânul inelelor - J.R.R. Tolkien
- [ ] 510. Londonezii singuratici - Sam Selvon
- [ ] 511. Rădăcinile cerului - Romain Gary
- [ ] 512. Varieteu pe apă - John Barth
- [ ] 513. Camera lui Giovanni - James Baldwin
- [ ] 514. Justine - Lawrence Durrell
- [ ] 515. Albinele de sticlă - Ernst Junger
- [ ] 516. Doctor Jivago - Boris Pasternak
- [ ] 517. Pnin - Vladimir Nabokov
- [ ] 518. Pe drum - Jack Kerouac
- [ ] 519. Sfoara de Manila - Veijo Meri
- [ ] 520. Rataţii - Ward Ruyslinck
- [ ] 521. Homo Faber - Max Frisch
- [ ] 522. Albastrul cerului - Georges Bataille
- [ ] 523. Cucii din Midwich - John Wyndham
- [ ] 524. Voss - Patrick White

- [ ] 525. Gelozia - Alain Robbe-Grillet
- [ ] 526. Păsările - Tarjei Vesaas
- [ ] 527. Arthur, regele Camelotului - T.H. White
- [ ] 528. Clopotul - Iris Murdoch
- [ ] 529. Băiatul de la școala de corecție - Brendan Behan
- [ ] 530. Gabriela, cuișoare și scorțișoară - Jorge Amado
- [ ] 531. Sâmbătă seara și duminică dimineața - Alan Sillitoe
- [ ] 532. O lume se destramă - Chinua Achebe
- [ ] 533. Paharul amar - Eilis Dillon
- [ ] 534. Ghidul - R.K. Narayan
- [ ] 535. Ghepardul - Giuseppe Tomasi Di Lampedusa
- [ ] 536. Fluvii adânci - Jose Maria Arguedas
- [ ] 537. Mic dejun la Tiffany - Truman Capote
- [ ] 538. Smulgeți mugurii, trageți în copii - Kenzaburo Oe
- [ ] 539. Biliard la nouă și jumătate - Heinrich Boll
- [ ] 540. Pe Second Avenue - Es'kia Mphahlele
- [ ] 541. Roșie sau gustul cidrului - Laurie Lee
- [ ] 542. Toba de tinichea - Gunter Grass
- [ ] 543. Prânzul dezgolit - William Burroughs
- [ ] 544. Billy mincinosul - Keith Waterhouse
- [ ] 545. Total începători - Colin Macinnes
- [ ] 546. Prima dragoste, ultima dragoste - Romain Gary
- [ ] 547. Rabbit, fugi - John Updike
- [ ] 548. Să ucizi o pasăre cântătoare - Harper Lee
- [ ] 549. Magicianul din Lublin - Isaac Bashevis Singer

- [ ] 550. La jumătatea timpului - Martin Walser
- [ ] 551. Fetele de la țară - Edna O'brien
- [ ] 552. Fața lui Bube - Carlo Cassola
- [ ] 553. Bucățile de lemn ale lui Dumnezeu - Ousmane Sembene
- [ ] 554. Șantierul naval - Juan Carlos Onetti
- [ ] 555. Catch-22 - Joseph Heller
- [ ] 556. Solaris - Stanislaw Lem
- [ ] 557. Pisica și Șoarecele - Gunter Grass
- [ ] 558. Domnișoara Brodie în floarea vârstei - Muriel Spark
- [ ] 559. Un cap tăiat - Iris Murdoch
- [ ] 560. Franny și Zooey - J.D. Salinger
- [ ] 561. Nu are cine să-i scrie colonelului - Gabriel Garcia Marquez
- [ ] 562. Fete în apă - Janet Frame
- [ ] 563. Memoriile unui băiat de la țară - Xose Neira Vilas
- [ ] 564. Străin într-o țară străină - Robert Heinlein
- [ ] 565. Labirinturi - Jorge Luis Borges
- [ ] 566. Carnetul de aur - Doris Lessing
- [ ] 567. Timpul tăcerii - Luis Martin-Santos
- [ ] 568. Foc palid - Vladimir Nabokov
- [ ] 569. Portocala mecanică - Anthony Burgess
- [ ] 570. Zbor deasupra unui cuib de cuci - Ken Kesey
- [ ] 571. Fata cu ochii verzi - Edna O'Brien
- [ ] 572. Moartea lui Artemio Cruz - Carlos Fuentes
- [ ] 573. Orașul și câinii - Mario Vargas Llosa

- [ ] 574. Grădinile Finzi-Contini - Giorgio Bassani
- [ ] 575. O zi din viaţa lui Ivan Denisovici - Aleksandr Isaievici Soljeniţân
- [ ] 576. A treia căsătorie - Costas Taktsis
- [ ] 577. Ani de câine - Gunter Grass
- [ ] 578. Clopotul de sticlă - Sylvia Plath
- [ ] 579. În interiorul dlui Enderby - Anthony Burgess
- [ ] 580. Fete sărace - Muriel Spark
- [ ] 581. Spionul care a ieșit din joc - John Le Carre
- [ ] 582. Manon des Sources - Marcel Pagnol
- [ ] 583. Absolventul - Charles Webb
- [ ] 584. Leagănul pisicii - Kurt Vonnegut, Jr.
- [ ] 585. V. - Thomas Pynchon
- [ ] 586. Herzog - Saul Bellow
- [ ] 587. Lol V. Stein - Marguerite Duras
- [ ] 588. Săgeata lui Dumnezeu - Chinua Achebe
- [ ] 589. Trei tigri triști - Guillermo Cabrera Infante
- [ ] 590. Oameni de neclintit - Ken Kesey
- [ ] 591. Patimile după G.H. - Clarice Lispector
- [ ] 592. Înapoi la Oegstgeest - Jan Wolkers
- [ ] 593. Trenuri bine păzite - Bohumil Hrabal
- [ ] 594. Raul Vieții - Ngugi Wa Thiong'o
- [ ] 595. Grădina, Cenușa - Danilo Kis
- [ ] 596. Tot ce se ridică trebuie să se unească - Flannery O'Connor

- [ ] 597. Lucrurile - Georges Perec
- [ ] 598. Cu sânge rece - Truman Capote
- [ ] 599. Dervișul și Moartea - Mesa Selimovic
- [ ] 600. Tăcere - Shusaku Endo
- [ ] 601. Fiecăruia ce i se cuvine - Leonardo Sciascia
- [ ] 602. Strigarea lotului 49 - Thomas Pynchon
- [ ] 603. Copilul-Tap - John Barth
- [ ] 604. Semnele identității - Juan Goytisolo
- [ ] 605. Viceconsulul - Marguerite Duras
- [ ] 606. Magicianul - John Fowles
- [ ] 607. Maestrul și Margareta - Mihail Bolgakov
- [ ] 608. Nemărginită mare a Sargaselor - Jean Rhys
- [ ] 609. Al treilea polițist - Flann O'Brien
- [ ] 610. Miramar - Naguib Mahfouz
- [ ] 611. Z - Vassilis Vassilikos
- [ ] 612. Pelerinaj - Dorothy Richardson
- [ ] 613. Conacul - Isaac Bashevis Singer
- [ ] 614. Un veac de singurătate - Gabriel Garcia Marquez
- [ ] 615. Nu-i de glumit - Angus Wilson
- [ ] 616. Ziua delfinului - Robert Merle
- [ ] 617. Testul electric Kool-Aid Acid - Tom Wolfe
- [ ] 618. Eva Trout - Elizabeth Bowen
- [ ] 619. Catedrala - Oles Honciar
- [ ] 620. Șoimul - Barry Hines
- [ ] 621. În zahăr de pepene - Richard Brautigan

- [ ] 622. Lecția de germană - Siegfried Lenz
- [ ] 623. În căutarea Christei T. - Christa Wolf
- [ ] 624. Visează androizii oi electronice? - Philip K. Dick
- [ ] 625. 2001: O Odisee Spațială - Arthur C. Clarke
- [ ] 626. Frumoasa domnului - Albert Cohen
- [ ] 627. Pavilionul cancerosilor - Aleksandr Isaievici Soljeniţân
- [ ] 628. Myra Breckinridge - Gore Vidal
- [ ] 629. Primul cerc - Aleksandr Isaievici Soljeniţân
- [ ] 630. Dispariția - Georges Perec
- [ ] 631. Ei - Joyce Carol Oates
- [ ] 632. Ada - Vladimir Nabokov
- [ ] 633. Nasul - Mario Puzo
- [ ] 634. Complexul lui Portnoy - Philip Roth
- [ ] 635. Jakob Mincinosul - Jurek Becker
- [ ] 636. Iubita locotenentului francez - John Fowles
- [ ] 637. Abatorul cinci - Kurt Vonnegut, Jr.
- [ ] 638. Orbul cu pistol - Chester Himes
- [ ] 639. Partituri și Cântece - Robert Coover
- [ ] 640. Cortul miracolelor - Jorge Amado
- [ ] 641. Asistentul social - Gyorgy Konrad
- [ ] 642. Stațiile din Moscova - Venedikt Ierofeev
- [ ] 643. Heartbreak Tango - Manuel Puig
- [ ] 644. Sezonul migrațiilor spre nord - Tayeb Salih
- [ ] 645. Pentru tine, Jesusa! - Elena Poniatowska

- [ ] 646. A cincea cale - Robertson Davies
- [ ] 647. Căpcăunul - Michel Tournier
- [ ] 648. Din viaţa Genisei Cresspahl - Uwe Johnson
- [ ] 649. O lume pentru Julius - Alfredo Bryce Echenique
- [ ] 650. Știu de ce cântă pasărea în colivie - Maya Angelou
- [ ] 651. Cei mai albaștri ochi - Toni Morrison
- [ ] 652. Marea fertilităţii - Yukio Mishima
- [ ] 653. Rabbit Redux - John Updike
- [ ] 654. Cataracta - Mihailo Osadci
- [ ] 655. Portret de grup cu doamnă - Heinrich Boll
- [ ] 656. Teama și dezgust la Las Vegas - Hunter S. Thompson
- [ ] 657. Cartea lui Daniel - E.L. Doctorow
- [ ] 658. Într-un stat liber - V.S. Naipaul
- [ ] 659. Infirmiera-Sefa Normală - B.S. Johnson
- [ ] 660. Malina - Ingeborg Bachmann
- [ ] 661. Ieșirea la suprafaţă - Margaret Atwood
- [ ] 662. G - John Berger
- [ ] 663. Cartea verii - Tove Jansson
- [ ] 664. Anii amurgului - Sawako Ariyoshi
- [ ] 665. În ceaţă de la capătul sezoanelor - Alex La Guma
- [ ] 666. Orașele nevăzute - Italo Calvino
- [ ] 667. Curcubeul gravitaţiei - Thomas Pynchon
- [ ] 668. Consulul onorific - Graham Greene
- [ ] 669. Accident - J.G. Ballard
- [ ] 670. Castelul destinelor încrucișate - Italo Calvino

- [ ] 671. Asediul Krishnapurului - J.G. Farrell
- [ ] 672. O problemă de putere - Bessie Head
- [ ] 673. Teama de zbor - Erica Jong
- [ ] 674. Eu, Supremul - Augusto Roa Bastos
- [ ] 675. În căutarea rădăcinilor - Margaret Laurence
- [ ] 676. Onoarea pierdută a Katharinei Blum - Heinrich Boll
- [ ] 677. Tărâmuri în amurg - J.M. Coetzee
- [ ] 678. Omul ventilator - William Kotzwinkle
- [ ] 679. Portul - Antun Soljan
- [ ] 680. Ragtime - E.L. Doctorow
- [ ] 681. Comandantul - Jessica Anderson
- [ ] 682. Anul iepurelui - Arto Paasilinna
- [ ] 683. Darul lui Humboldt - Saul Bellow
- [ ] 684. Femeie la punctul zero - Nawal El Saasawi
- [ ] 685. Willard și trofeele sale de la popice - Richard Brautigan
- [ ] 686. În afară destinului - Imre Kertesz
- [ ] 687. Tatăl mort - Donald Barthelme
- [ ] 688. O clipă în vânt - Andre Brink
- [ ] 689. Muzica timpului - Anthony Powell
- [ ] 690. W, sau memoria copilăriei - Georges Perec
- [ ] 691. Toamna patriarhului - Gabriel Garcia Marquez
- [ ] 692. Model de copilărie - Christa Wolf
- [ ] 693. Bucuriile maternităţii - Buchi Emecheta
- [ ] 694. Cutter și Bone - Newton Thornburg
- [ ] 695. Interviu cu un Vampir - Anne Rice

- [ ] 696. Femeia stângace - Peter Handke
- [ ] 697. Sărutul Femeii-Paianjen - Manuel Puig
- [ ] 698. Albastru nemărginit, aproape transparent - Ryu Murakami
- [ ] 699. În inima acestei țări - J.M. Coetzee
- [ ] 700. Inginerul sufletelor omenești - Josef Skvorecky
- [ ] 701. Mireasa americană - Mario Soldaţi
- [ ] 702. Ora Stelei - Clarice Lispector
- [ ] 703. Cântecul lui Solomon - Toni Morrison
- [ ] 704. Războaiele - Timothy Findley
- [ ] 705. Depeșe - Michael Herr
- [ ] 706. Shining - Stephen King
- [ ] 707. Delta lui Venus - Anais Nin
- [ ] 708. Nebunul Tarului - Jaan Kross
- [ ] 709. Zborul corlelor - Maarten't Hart
- [ ] 710. Singapore în strânsoare - J.G. Farrell
- [ ] 711. Marea, marea - Iris Murdoch
- [ ] 712. Viața: Instrucțiuni de folosire - Georges Perec
- [ ] 713. Camera din spate - Carmen Martin Gaițe
- [ ] 714. Virgina în grădina - A.S. Byatt
- [ ] 715. Grădina de ciment - Ian Mcewan
- [ ] 716. Ghidul autostopistului galactic - Douglas Adams
- [ ] 717. Dacă într-o noapte de vară un călător - Italo Calvino
- [ ] 718. O scrisoare atât de lungă - Mariama Ba
- [ ] 719. Fiica lui Burger - Nadine Gordimer

- [ ] 720. La cotul râului - V.S. Naipaul
- [ ] 721. Un sezon alb uscat - Andre Brink
- [ ] 722. Cartea râsului și a uitării - Milan Kundera
- [ ] 723. Aurul proștilor - Maro Douka
- [ ] 724. Oamenii lui Smiley - John Le Carre
- [ ] 725. Marile sudului - Manuel Vasquez Montalban
- [ ] 726. Numele trandafirului - Umberto Eco
- [ ] 727. Clara lumină a zilei - Anita Desai
- [ ] 728. Cojuratia imbecililor - John Kennedy Toole
- [ ] 729. Ritualuri - Cees Nooteboom
- [ ] 730. Mirosul tristeții - Alfred Kossmann
- [ ] 731. Aprilie spulberat - Ismail Kadare
- [ ] 732. Copiii din miez de noapte - Salman Rushdie
- [ ] 733. Așteptându-i pe barbari - J.M. Coetzee
- [ ] 734. Vara la Baden-Baden - Leonid Tipkin
- [ ] 735. Veranda oarbă - Herbjorg Wassmo
- [ ] 736. Aripi de plumb - Zhang Jie
- [ ] 737. Războiul sfârșitului lumii - Mario Vargas Llosa
- [ ] 738. Lanark: O viață în patru cărți - Alasdair Gray
- [ ] 739. Rabbit este bogat - John Updike
- [ ] 740. Perechi, Trecători - Botho Strauss
- [ ] 741. Oamenii lui Julie - Nadine Gordimer
- [ ] 742. Pe dealul negru - Bruce Chatwin
- [ ] 743. Casa spiritelor - Isabel Allende
- [ ] 744. Arca lui Schindler - Thomas Keneally

- [ ] 745. Amintirea palidă a munţilor - Kazuo Ishiguro
- [ ] 746. Nepotul Lui Wittgenstein - Thomas Bernhard
- [ ] 747. Culoarea Purpurie - Alice Walker
- [ ] 748. Un tânăr american - Edmund White
- [ ] 749. Dacă nu acum, când? - Primo Levi
- [ ] 750. Cartea neliniștii - Fernando Pessoa
- [ ] 751. Memorialul mănăstirii - Jose Saramago
- [ ] 752. Mâhnirea Belgiei - Hugo Claus
- [ ] 753. Profesoara de pian - Elfriede Jelinek
- [ ] 754. Viaţă și timpul lui Michael K - J.M. Coetzee
- [ ] 755. Ţara apelor - Graham Swift
- [ ] 756. Labrava - Elmore Leonard
- [ ] 757. Onorariul de Crăciun - Goran Tunstrom
- [ ] 758. Fado Alexandrino - Antonio Lobo Antunes
- [ ] 759. Martorul - Juan Jose Saer
- [ ] 760. Rușinea - Salman Rushdie
- [ ] 761. Banii - Martin Amis
- [ ] 762. Papagalul lui Flaubert - Julian Barnes
- [ ] 763. Plecarea doctorului Martens - Jaan Kross
- [ ] 764. Sânge și curaj de liceean - Kathy Acker
- [ ] 765. Larvă: Babelul unei nopţi de vară - Julian Rios
- [ ] 766. Seri la circ - Angela Carter
- [ ] 767. Neuromantul - William Gibson
- [ ] 768. Fabrica viespilor - Iain Banks
- [ ] 769. Imperiul soarelui - J.G. Ballard

- [ ] 770. Amantul - Marguerite Duras
- [ ] 771. Anul morţii lui Ricardo Reis - Jose Saramago
- [ ] 772. Berji Kristin: Povești De Pe Dealurile De Gunoi - Latife Tekin
- [ ] 773. Șoferul de autobuz Hines - James Kelman
- [ ] 774. Dicţionar Khazar - Milorad Pavic
- [ ] 775. Insuportabilă ușurătate a ființei - Milan Kundera
- [ ] 776. Legenda - David Gemmell
- [ ] 777. Tânărul - Botho Strauss
- [ ] 778. Elixirul dragostei - Louise Erdrich
- [ ] 779. Zgomotul alb - Don Delillo
- [ ] 780. Jumătatea unui bărbat este femeia - Zhang Xianliang
- [ ] 781. Motive de a trăi - Amy Hempel
- [ ] 782. Povestea cameristei - Margaret Atwood
- [ ] 783. Hawksmoor - Peter Ackroyd
- [ ] 784. Parfumul - Patrick Suskind
- [ ] 785. Castelul alb - Orhan Pamuk
- [ ] 786. Contact - Carl Sagan
- [ ] 787. Simon și Stejarii - Marianne Fredriksson
- [ ] 788. Legea pământului - John Irving
- [ ] 789. Annie John - Jamaica Kincaid
- [ ] 790. Parabola orbului - Gert Hofmann
- [ ] 791. Dragoste în vremea holerei - Gabriel Garcia Marquez
- [ ] 792. Voci ancestrale - Etienne Van Heerden

- [ ] 793. Frumoasa doamnă Seidenman - Andrzej Szczypiorski
- [ ] 794. Naufragiaţii și Salvaţii - Primo Levi
- [ ] 795. Paznicii - Alan Moore & Dave Gobbons
- [ ] 796. Dispariţia - Thomas Bernhard
- [ ] 797. Un artist al lumii trecătoare - Kazuo Ishiguro
- [ ] 798. Memoria focului - Eduardo Galeano
- [ ] 799. Bătrânii diavoli - Kingsley Amis
- [ ] 800. Matigari - Ngugi Wa Thiong'o
- [ ] 801. Anagrame - Lorrie Moore
- [ ] 802. Limbajul pierdut al cocorilor - David Leavitt
- [ ] 803. Romanul Oxfordului - Javier Marias
- [ ] 804. Balada pentru Georg Henig - Viktor Paskov
- [ ] 805. Enigma sosirii - V.S. Naipaul
- [ ] 806. La capătul lumii - T. Coraghessan Boyle
- [ ] 807. Porumbelul - Patrick Suskind
- [ ] 808. Despre dragoste și umbre - Isabel Allende
- [ ] 809. Prea iubita - Toni Morrison
- [ ] 810. Munţii Taebek - Jo Jung-Rae
- [ ] 811. Trilogia New Yorkului - Paul Auster
- [ ] 812. Cutia neagră - Amos Oz
- [ ] 813. Rugul vanităţilor - Tom Wolfe
- [ ] 814. Dulcele sărut al Daliei - James Ellroy
- [ ] 815. După-amiaza unui scriitor - Peter Handke
- [ ] 816. Drumul strălucitor - Margaret Drabble
- [ ] 817. Kitchen - Banana Yoshimoto

- [ ] 818. Agenția holistică a lui Dirk Gently - Douglas Adams
- [ ] 819. Ţigarete - Harry Mathews
- [ ] 820. Condiții nervoase - Tsitsi Dangarembga
- [ ] 821. Prima gradina - Anne Hebert
- [ ] 822. Ultima lume - Christoph Ransmayr
- [ ] 823. Oscar și Lucinda - Peter Carey
- [ ] 824. Biblioteca piscinei - Alan Hollinghurst
- [ ] 825. Versetele satanice - Salman Rushdie
- [ ] 826. Amanta lui Wittgenstein - David Markson
- [ ] 827. Paradisul orbilor - Duong Thu Huong
- [ ] 828. Pendulul lui Foucault - Umberto Eco
- [ ] 829. Truc! - Joost Zwagerman
- [ ] 830. Povestea lui Obaba - Bernardo Atxaga
- [ ] 831. În interior - Gerald Murnane
- [ ] 832. O rugăciune pentru Owen Meany - John Irving
- [ ] 833. Ca apa pentru ciocolată - Laura Esquivel
- [ ] 834. Istoria asediului Lisabonei - Jose Saramago
- [ ] 835. Trucul este că trebuie să continui să respiri - Janice Galloway
- [ ] 836. Marele roman indian - Shashi Tharoor
- [ ] 837. Melancolia rezistenţei - Laszlo Krasznahorkai
- [ ] 838. Rămășițele zilei - Kazuo Ishiguro
- [ ] 839. Câmpurile Londrei - Martin Amis
- [ ] 840. Palatul lunii - Paul Auster
- [ ] 841. Sexul cireșelor - Jeanette Winterson

- [ ] 842. La fel ca viața - Lorrie Moore
- [ ] 843. Buddha de la periferie - Hanif Kureishi
- [ ] 844. Linii de umbra - Amitav Ghosh
- [ ] 845. Examinatorul de la miezul nopții - William Kotzwinkle
- [ ] 846. Despre curaj - Tim O'Brien
- [ ] 847. Muzica întâmplării - Paul Auster
- [ ] 848. În căutarea pietrei filozofale - Jim Dodge
- [ ] 849. Printre femei - John Mcgahern
- [ ] 850. Un mafiot la Hollywood - Elmore Leonard
- [ ] 851. Fiica - Pavlos Matesis
- [ ] 852. Vertigo - W.G. Sebald
- [ ] 853. American Psycho - Bret Easton Ellis
- [ ] 854. Legile - Connie Palmen
- [ ] 855. Ucigași fără față - Henning Mankell
- [ ] 856. Astradeni - Eugenia Fakinou
- [ ] 857. Reînvierea - Pat Barker
- [ ] 858. Tipic - Padgett Powell
- [ ] 859. Mao - Don Delillo
- [ ] 860. Lebede sălbatice - Jung Chang
- [ ] 861. Arcadia - Jim Crace
- [ ] 862. Hidos de ciudat - Esther Freud
- [ ] 863. Amintirile ploii - Sunetra Gupta
- [ ] 864. Asphodel - H.D.
- [ ] 865. Băiatul măcelar - Patrick Mccabe

- [ ] 866. Cum simte domnișoara Smilla zăpadă - Peter Hoeg
- [ ] 867. Clubul Dumas - Arturo Perez-Reverte
- [ ] 868. Scris pe corp - Jeanette Winterson
- [ ] 869. Drumul ciorilor - Iain Banks
- [ ] 870. Indigo - Marina Warner
- [ ] 871. Pacientul englez - Michael Ondaatje
- [ ] 872. Secretul fericirii - Alice Walker
- [ ] 873. Inima atât de albă - Javier Mariaș
- [ ] 874. Tripla oglindă a sinelui - Zulfikar Ghose
- [ ] 875. Unchiul Petros și conjunctura lui Goldbach - Apostolos Doxiadis
- [ ] 876. Descoperirea paradisului - Harry Mulisch
- [ ] 877. Viața e un caravanserai - Emine Ozdamar
- [ ] 878. Înaintea căderii nopții - Reinaldo Arenas
- [ ] 879. Istoria secretă - Donna Tartt
- [ ] 880. Isprăvile și necazurile gabierului Maqroll - Alvaro Mutis
- [ ] 881. Amintirea Babilonului - David Malouf
- [ ] 882. Stăpânul lumii - Bharati Mukherjee
- [ ] 883. Sinuciderea fecioarelor - Jeffrey Eugenides
- [ ] 884. Memoria pietrelor - Carol Shields
- [ ] 885. Un băiat potrivit - Vikram Seth
- [ ] 886. Ce mai hăcuială! - Jonathan Coe
- [ ] 887. Eseuri de îndrăgostit - Alain De Botton
- [ ] 888. Gemenele - Tessa De Loo

- [ ] 889. În căutarea unui posibil dans - A.L. Kennedy
- [ ] 890. Cântec de pasăre - Sebastian Faulks
- [ ] 891. Trainspotting - Irvine Welsh
- [ ] 892. Știri de acasă - E. Annie Proulx
- [ ] 893. Așteptând întunericul, așteptând lumina - Ivan Klima
- [ ] 894. Inventarea carnatului condimentat cu curry - Uwe Timm
- [ ] 895. Dispariţia - David Dabydeen
- [ ] 896. Raul adânc - Shusaku Endo
- [ ] 897. Călătoria Feliciei - William Trevor
- [ ] 898. Mandolina căpitanului Corelli - Louis De Bernieres
- [ ] 899. Cât de târziu era, cât de târziu - James Kelman
- [ ] 900. Sora - Jachym Topol
- [ ] 901. Declară Pereira: O Mărturie - Antonio Tabucchi
- [ ] 902. Cronica păsării arc - Haruki Murakami
- [ ] 903. Sfânta fecioară a asasinilor - Fernando Vallejo
- [ ] 904. Pământ - Park Kyong-Ni
- [ ] 905. Extinderea domeniului luptei - Michel Houellebecq
- [ ] 906. Dragoste chinuitoare - Elena Ferrante
- [ ] 907. Jurnalul de noapte - Petros Markaris
- [ ] 908. Sfârșitul povestirii - Lydia Davis
- [ ] 909. Lucrul Dragostei - Gillian Rose
- [ ] 910. Un echilibru precar - Rohinton Mistry
- [ ] 911. Cititorul - Berhard Schlink
- [ ] 912. Santa Evita - Tomas Eloy Martinez

- [ ] 913. Morvren Callar - Alan Warner
- [ ] 914. Neconsolatul - Kazuo Ishiguro
- [ ] 915. Alias Grace - Margaret Atwood
- [ ] 916. Mitralieră de lut - Victor Pelevin
- [ ] 917. Amuzament infinit - David Foster Wallace
- [ ] 918. Străin pentru totdeauna - Hella Haasse
- [ ] 919. Calea fantomei - Pat Barker
- [ ] 920. Fragmente efemere - Anne Michaels
- [ ] 921. Halucinantul Foucault - Patricia Duncker
- [ ] 922. O comedie ușoară - Eduardo Mendoza
- [ ] 923. Să cazi în genunchi - Ann-Marie Macdonald
- [ ] 924. Mătase - Alessandro Baricco
- [ ] 925. Dumnezeul lucrurilor mărunte - Arundhati Roy
- [ ] 926. Margot și îngerii - Kristien Hemmerechts
- [ ] 927. Viaţa insectelor - Victor Pelevin
- [ ] 928. Vieți pârjolite - Ricardo Piglia
- [ ] 929. Jack Maggs - Peter Carey
- [ ] 930. Lumea de dincolo - Don Delillo
- [ ] 931. Durabilă iubire - Ian Mcewan
- [ ] 932. Foc încrucișat - Miyabe Miyuki
- [ ] 933. Biblia copacului otrăvit - Barbara Kingsolver
- [ ] 934. Veronika se hotărăște să moară - Paulo Coelho
- [ ] 935. Orele - Michael Cunningham
- [ ] 936. Ziua morţilor - Cees Nooteboom
- [ ] 937. Spintecătorul de nori - Russell Banks

- [ ] 938. Ereticul - Miguel Deliber
- [ ] 939. Particulele elementare - Michel Houellebecq
- [ ] 940. Bârfe în oraș - Ardal O'hanlon
- [ ] 941. Trilogia murdară a Havanei - Pedro Juan Gutierrez
- [ ] 942. Detectivi sălbatici - Roberto Bolano
- [ ] 943. Dizgrație - J.M. Coetzee
- [ ] 944. De parcă n-aș fi fost acolo - Slavenka Drakulic
- [ ] 945. Romanticii - Pankaj Mishra
- [ ] 946. În căutarea lui Klingsor - Jorge Volpi
- [ ] 947. Muzeul capitulării necondiționate - Dubravka Ugresic
- [ ] 948. Uimire și Cutremur - Amelie Nothomb
- [ ] 949. Casa frunzelor - Mark Z. Danielewski
- [ ] 950. Blonda - Joyce Carol Oates
- [ ] 951. Bartleby & Co. - Enrique Vila-Matas
- [ ] 952. Mici remedii - Shashi Deshpande
- [ ] 953. Stat de frontieră - Tonu Onnepalu
- [ ] 954. Armonii celeste - Peter Esterhazy
- [ ] 955. Pata umană - Philip Roth
- [ ] 956. Dinți albi - Zadie Smith
- [ ] 957. Sub piele - Michel Faber
- [ ] 958. Inima roșeții - Zakes Mda
- [ ] 959. Florile înghețate din martie - Ismail Kadare
- [ ] 960. Diavolul și domnișoara Prym - Paulo Coelho
- [ ] 961. Un tată obedient - Akhil Sharma

- [ ] 962. Sărbătoarea țapului - Mario Vargas Llosa
- [ ] 963. Sufocare - Chuck Palahniuk
- [ ] 964. Soldaţii de la Salamina - Javier Cercas
- [ ] 965. Doi băieți înoată - Jamie O'neill
- [ ] 966. Nu te mișca - Margaret Mazzantini
- [ ] 967. Ispășire - Ian Mcewan
- [ ] 968. Austerlitz - W.G. Sebald
- [ ] 969. Bine aţi venit în Hillbrowul nostru - Phaswane Mpe
- [ ] 970. Viața lui Pi - Yann Martel
- [ ] 971. Corecţii - Jonathan Franzen
- [ ] 972. Platforma - Michel Houellebecq
- [ ] 973. Omul de nicăieri - Aleksandar Hemon
- [ ] 974. Middlesex - Jeffrey Eugenides
- [ ] 975. Tăinuirea - John Banville
- [ ] 976. Totul este iluminat - Jonathan Safran Foer
- [ ] 977. Kafka pe malul mării - Haruki Murakami
- [ ] 978. Umbra vântului - Carlos Ruiz Zafon
- [ ] 979. În ochii Luciei - Arthur Japin
- [ ] 980. Orbita londoneza - Iain Sinclair
- [ ] 981. Insule - Dan Sleigh
- [ ] 982. Omonim - Jhumpa Lahiri
- [ ] 983. O întâmplare ciudată cu un câine la miezul nopții - Mark Haddon
- [ ] 984. Succesorul - Ismail Kadare
- [ ] 985. Doamna numărul 13 - Jose Carlos Somoza

- [ ] 986. Ce am iubit - Siri Hustvedt
- [ ] 987. Alb pe Negru - Ruben Gallego
- [ ] 988. Chipul tău, mâine - Javier Mariaș
- [ ] 989. Drop City - T. Coraghessan Boyle
- [ ] 990. Norul Atlas - David Mitchell
- [ ] 991. În serviciul frumuseții - Alan Hollinghurst
- [ ] 992. 2666 - Roberto Bolano
- [ ] 993. Cartea despre Blanche și Marie - Per Olov Enquist
- [ ] 994. Maestrul - Colm Toibin
- [ ] 995. Complotul împotriva Americii - Philip Roth
- [ ] 996. Marea - John Banville
- [ ] 997. O ducem bine - Arno Geiger
- [ ] 998. Sâmbătă - Ian Mcewan
- [ ] 999. Măsurarea lumii - Daniel Kehlmann
- [ ] 1000. Tess D'Urbeville - Thomas Hardy
- [ ] 1001. Povestea lui Gosta Berling - Selma Lagerlof

După volumul „1001 cărți de citit într-o viață", coordonată de Peter Boxall, București: Enciclopedia RAO, 2010